

Rohatecká obec

3/2014

XVIII. ROČNÍK

Úvodem

Sportovní terminologií nám venku padají teplotní rekordy. Máme tu tropické dny a noci. Naše životní úroveň rok od roku stoupá. Dosti k tomu, abychom byli spokojeni a šťastni. A přece tomu tak není. Ordinacemi psychiatrů projde ročně 2,8 milionů Čechů a Moravanů. Během posledních dvanácti let vzrostl počet pacientů léčených v psychiatrických ambulancích o 60 procent. Roste i počet sebevražd. Tvrdí se, že máme problém s duší.

Vědci z univerzity OSN zkoumali výpovědní hodnotu HDP. Soudí, že jsou dnes lepší ukazatele prosperity společnosti, než výše hrubého domácího produktu. Počet praček poukazuje na přístupnost k vodě a elektrické energii. Ranní ptačí zpěv zase ukazuje na aktuální stav životního prostředí. Mezi neměřitelné ukazatele patří třeba dostupnost lízátek či množství úsměvů.

Nedávno zemřelá americká spisovatelka a bojovnice za lidská práva Maya Angelou svého času řekla, že člověk mimo jiné pozná jaký je, jen podle tří věcí. Jak se zachová, když je deštivé počasí, ztratí se mu kufr nebo se mu zamotají blyštivá světýlka na vánočním stromku.

To švýcarské městečko Rüttenen nabízí neobvyklé pracovní místo. Hledá zájemce o práci poustevníka. Uchazeč dle inzerátu má být věřící, psy-

chický i fyzicky odolný člověk. Má se rád setkávat s lidmi a být optimisticky naladěný. Plat je 1000 franků. Tradice, jak dlouho tato obec zaměstnává svého poustevníka, je 600 let stará, a to je úctyhodné. Pravdou je, že kvůli intenzivnímu turistickému ruchu poslední poustevnice vydržela toto zaměstnání vykonávat pouze pět let. Její předchůdce třicet let.

Ne vše se dá měřit spokojeností nebo třeba penězi. Ty však mohou leccos změnit. Rusko oznámilo, že bude prodávat a kupovat své komodity včetně ropy za rubly, nikoli už za dolary. Začali si totiž tisknout zlaté rubly! Nezávislý platební systém v rublech garantovaný zlatými rezervami je velmi silnou alternativou za devalvovanou americkou měnu. Budoucnost ukáže, nakolik tato situace změní finanční trh.

I jeden český vědecký spolek má rád změnu. Nabízí totiž jeden milion českých korun tomu, kdo je přesvědčí o tom, že má paranormální schopnosti. Nevím, co si o tom mám myslet. Buď má naše věda tolik prostředků, že neví co s nimi nebo jsou oni páni vědci natolik přesvědčeni o své pravdě, že jsou si jisti, že jim nikdo neprokáže své paranormální schopnosti.

Svatojánská noc se blíží a my budeme moci opět sledovat plavby slun-

Z obsahu

Osobní zprávy	4
Školství	10
Spolky	23
Sport	27

ce po obloze. Mnozí již nasušili květy černého bezu nebo připravili lahodný sirup. Jahody se letos stejně jako v předešlých letech vybarvily do červena a obdarovaly nás výtečnou chutí.

Někdo ve svém životě hledá svatý grál, jiný dokonalé zdraví, ekonomické zabezpečení či osvětlení. Já jsem nedávno v jedné staročeské restauraci objevil na talířku tento nápis: „Všecko konec má a jelito dva.“ Vždy si nakonec umíme sami zkoušení životem poradit. Naši předci to uměli taky dobře. Někdy stačí nehledat složitosti zakřiveného vesmíru spolu s jeho černými dírami, ale prostě a pokorně pohlédnout k obloze a hluboce se nadechnout...

Stanislav Zela

Krásné letní dny plné sluníčka, odpočinku a zasloužené dovolené všem čtenářům přejí členové redakční rady.

SETKÁNÍ SPOLUŽÁKŮ

Každoročně se do rodné obce vrací bývalí spolužáci na setkání svého ročníku. I letos tomu nebylo jinak. Tradičně se tyto milé akce konají zpravidla v měsíci květnu. Většina rodáků, které život odvál mnohdy daleko od rodné obce, považuje za součást svého setkání s ostatními také krátké přivítání na obecním úřa-

dě. V letošním roce to byly ročníky 1939 (viz foto), 1964, 1944 a v tomto měsíci to budou ještě ti, kteří se narodili v roce 1954. Přejeme si, aby tato setkání zůstávala pro zúčastněné krásnou vzpomínkou.

Lenka Hostýnková

SETKÁNÍ PO LETECH

Ta bývají vždy příjemná a milá, i když jsme si letos byli nuceni připomenout, že některé z nás již potkala a další čeká sedmdesátka!

Narodili jsme se ve válečném roce 1944 a jsme rádi, že my, naše děti a vnoučata, jsme žili v míru a přáli bychom si, aby tomu bylo tak i nadále.

Naše setkání se uskutečnilo v sobotu 17. května letošního roku, kdy počasí nám až tak nepřálo, ale vůbec to nevařilo. Sešli jsme se na Obecním úřadě v Rohatci, kde nás osobně přivítal pan starosta Mgr. Králík, matrikářka paní Mikulicová a paní učitelka Okáníková. Chceme vyjádřit upřímné poděkování za důstojné zahájení a našim srdcím milé blahopřání k jubileu. Ženy byly

obdarovány květinami, zapsali jsme se do rohatecké kroniky a připili si všichni skleničkou vína hlavně na zdraví, aby nám ještě dlouho sloužilo.

Po tomto slavnostním zahájení jsme pak pomalu přešli do rohateckého kulturního domu, do útulného salonku, kde byla připravena slavnostní tabule a velmi chutné občerstvení. Při dobrém jídle a vínečku jsme zavzpomínali na naše dětství, samozřejmě na školu, na naše zemřelé spolužáky i pány učitele a třeba i na hraní kuliček, semla, pouštění draků, chození po šlaháčkách, ale i první lásky – prostě na nejhezčí chvíle našeho života, na naše dětství i mládí.

A jelikož zatím nemáme k dispo-

zici fotografie, vzpomeňme ty, kteří se posezení zúčastnili. Ti, co žijí v Rohatci – Jana Glozová, Jaroslava Hrušková, Marie Nováková, Jarmila Tomšejová, Ludmila Žaliová, Jan Macháček, Josef Tomšej, a ti, co žijí mimo Rohatec – Marie Hodeková (rozená Šigutová), Ludmila Housková (rozená Blinkalová), Věra Popelková (rozená Sasínová), Josef Antoš, Zdeněk Hynek, Miroslav Lazar a Vlastimil Malíšek.

Ale vše jednou končí a skončilo i naše setkání. Rozloučili jsme se stiskem ruky, objetím a přáním – tak příště!

A i když se nás sešlo málo, věřte, že naše setkání za to stálo.

Za všechny účastníky zavzpomínala
Marie Nováková

Budeme stavět sportovní areál u základní školy, ale...

V minulých číslech našich novin jsem vás informoval o plánované výstavbě sportovního hřiště v parku u základní školy. Vše je připravené, chybí nám zdánlivá, ale podstatná maličkost, musíme vybrat dodavatele projektu.

Zákon o veřejných zakázkách, podle kterého budeme vybírat dodavatele stavby, stanovuje docela hodně povinností s různými lhůtami pro splnění, které se hold musí dodržet. Pokud splníme tyto zákonné povinnosti a zároveň si je zobrazíme na časové ose, dostáváme se do druhé poloviny měsíce srpna, tedy do období roháteckých hodů. Zabývali jsme se touto situací také na jednání rady obce, která rozhodla, že v letošním roce budou umístěny hodové atrakce ještě v parku u základní školy a stavbu zahájíme bezprostředně po hodech, s největší pravděpodobností společně se začátkem nového školního roku. Nějakou dobu budeme stavět, pak kolaudovat

a vyplňovat spousty různých, někdy i méně smysluplných tabulek o plnění podmínek dotace. Nicméně nově vybudované hřiště by tak mohlo být společným vánočním dárkem.

Hovořit o vánočním dárku před prázdninami a dovolenými je poněkud ukvapené, avšak z pohledu plánování se to jeví reálné.

Vážení spoluobčané, většina z vás se o dovolené snaží odpočinout si od práce a stereotypu, případně chce trávit co nejvíce času s rodinou a věnovat se svým blízkým či zálibám a koníčkům. Jednoduše vypnout, relaxovat, poznávat dosud nepoznané, čerpat energii, jinými slovy, může to být něco, co si každý pod pojmem dovolená představí...

Přeji vám, aby dovolená byla tím nejkrásnějším, co se může v létě prožít.

Miroslav Králík, starosta obce

Krátké zprávy

Na kole dětem 2014

V pondělí 9. června po osmé hodině ranní projížděl naší obcí peloton nadačního fondu Na kole dětem na podporu onkologicky nemocných dětí v čele s Josefem Zimovčákem, desetinásobným mistrem světa v jízdě na vysokém kole. Přidat se mohl každý – na kousek, na jednu etapu nebo projet celou trasu. Měl tak možnost zažít jedinečnou atmosféru v cyklistickém pelotonu, zároveň prospěl sobě a pomohl dětem. Bylo moc hezké vidět mezi cyklisty i žáky základní školy se svými učiteli.

Soutěž Nejkrásnější obecní úřad či radnice

Obec Rohatec se přihlásí do soutěže Nejkrásnější obecní úřad či radnice, kterou vyhlašuje redakce dvouměsíčníku Moravské hospodářství. V prvním

kole soutěže zhodnotí příspěvky porota složená z renomovaných architektů a odborníků na architekturu a vybere z nich 10 nejlepších. O vítězích pak rozhodne veřejnost hlasováním v září a říjnu letošního roku. Porota může udělit speciální cenu radnici či obecnímu úřadu dle svého výběru.

Změny telefonních čísel na zdravotním středisku

- Ordinance praktického lékaře MUDr. Zdeněk Kazinota – 799 504 415
- Ordinance stomatologa MUDr. Jindra Kuchyňková – 774 359 022

Nedají pokoj

Ve sdělovacích prostředcích neustále čteme a slyšíme o tzv. šmejděch. Opětovně důrazně žádáme naše občany, aby jakékoliv pozvánky na „skvělé“ předváděcí

akce, dárky či nevšední zážitky striktně ignorovali a žádných podobných akcí se neúčastnili. Je velmi těžké poškozeným a pak i nešťastným spoluobčanům pomoci. Osudy zejména seniorů, kdy často přijdou o velkou část celoživotních úspor, by měly být varováním. Nejúčinnějším způsobem, jak proti tomuto hyenismu bojovat, je neúčast na těchto akcích.

Prázdninová brigáda studentů

V letošním roce se na studentskou brigádu v době letních prázdnin přihlásilo celkem 24 zájemců. Pomáhat budou při údržbě veřejných prostranství ve čtyřech dvoutýdenních turnusech, každý po šesti brigádnících. Písemné vyrozumění ohledně termínu a podmínkách zájemci již obdrželi.

Lenka Hostýnková, místostarostka

Rohatecká chasa dává na vědomí, že se sešla začátkem dubna u Homolových na Přívoze, kde zvolila stárka a stárku na letošní bartolomějské hody. V neděli 24. srpna se na vás těší Jan Macháček a Lenka Strnadová a samozřejmě celá chasa.

stárek Jan Macháček, stárka Lenka Strnadová

Poštovní spořitelna je dostupná na všech poštách

Historie poštovních spořitelien sahá do 19. století, kdy v roce 1861 vznikla první poštovní spořitelna v Anglii. Následně docházelo k zakládání dalších spořitelien v evropských státech. V Československém státu začal v roce 1919 fungovat Poštovní šekový úřad vybudovaný podle rakousko-uherského vzoru.

Současná poštovní spořitelna nabízí své služby na každé poště. Výhodou pro klienty je, že mají svoji banku dostupnou nejen ve velkých městech, ale i na malých vesnicích, jednoduše a rychle si zde vyřídíte veškeré potřebné úkony spojené s běžnými produkty. Ve větších městech jsou na poštách k dispozici specializované bankovní přepážky, které nabízejí vyšší soukromí a komfort.

Občanům nabízí osobní účty zaměřené na všechny věkové kategorie. Účty pro dospělé splňují požadavky moderní doby. Poštovní spořitelna myslí i na děti, mládež a seniory, kteří mají vybrané služby zdarma nebo finančně zvýhodněné. Navíc účet lze obsluhovat přes internet nebo mobilní telefon. Platební kartou (v nabídce i bezkontaktní platební karta) zaplatíte v obchodech

a hotovost můžete vybírat z bankomatů nebo na poště. Ve městech a obcích v prodejnách COOP si můžete platební kartou vybrat bezplatně až 1 500 Kč, pokud nakoupíte alespoň za 300 Kč.

Půjčku na cokoliv si vyřídíte rychle a bez sdělování účelu, a pokud potřebujete sloučit několik půjček do jedné a ušetřit, využijte sjednocenou půjčku. Bydlení můžete řešit půjčkou na bydlení nebo hypotékou.

V dnešní době je dobré myslet i na bezpečí svých úspor. Tyto lze ukládat a zhodnocovat na vkladních knížkách a v investičních produktech.

Podnikatelům, firmám, obcím a neziskovým organizacím nabízí Poštovní spořitelna plnohodnotné služby. V nabídce jsou účty, produkty pro financování a spoření. Obsluha účtu přes internet je samozřejmostí, stejně tak platební karty.

Přijďte se podívat na vaši poštu a přesvědčte se o kvalitách Poštovní spořitelny.

Česká pošta

Stavba STL plynovodu a přípojek v naší obci

Vážení spoluobčané, jistě mnohým z vás neunikla skutečnost, že v jihozápadní části naší obce probíhají práce na rekonstrukci stávajícího plynovodního řádu. Základní smysl této investice společnosti RWE spočívá ve výměně potrubí zemního plynu tak, aby mohl nový zásobovací systém fungovat ve středotlakém pásmu lépe a efektivněji zásobovat naše domácnosti. Dodavatelem prací se v I. etapě stala firma MontGas a. s., která 4. listopadu 2013 zahájila rekonstrukci na plynovodu ulic Nová. Tato část je již dokončena. Dále jsou zahájeny práce v ulicích Hodonínská, Osvobození, U Parku, Za Humny, Školní,

Úzká, Slovácká, Květná a U Zásady.

Při výměně potrubí se provádí i rekonstrukce plynovodních přípojek, což se bezprostředně dotýká našich domácností. Majitelé rodinných domků, které jsou připojeny na plynovodní soustavu, jsou vždy kontaktováni pracovníky firmy MontGas s patřičným vysvětlením a instrukcí o záměru probíhajících prací.

Práce na rekonstrukci jsou organizovány tak, aby mohly být postupně dány do provozu úseky dle jmenovaných ulic. K dnešním dnům končí práce na ulici Osvobození, do konce června tohoto roku budou dokončeny úseky ulic Hodonínská, Školní a U Parku.

Veškeré práce v této etapě skončí do 30. září letošního roku.

Současně probíhá rekonstrukce plynovodního potrubí v ulicích Revoluční a U Zastávky. Zde přichází k výměně úseků postupným vtahováním nového potrubí do stávajícího. Výkopové práce jsou tudíž omezeny na provádění domovních přípojek a výkopových jam pro montáž. Na tomto úseku budou práce ukončeny v termínu do 15. srpna 2014.

Realizaci rekonstrukce dalších úseků plynovodu společnost RWE zatím neohlásila, ale předpokládá se, že bude pokračovat v příštím roce.

Vladimír Elšík

Osobní zprávy

NAROZENÍ březen, duben 2014

Tomáš Trecha
Adéla Stávková
Lucas Gožďál
Nikol Lefnerová
Ema Polachovičová
Tereza Vykoukalová
Jonáš Košút
Matěj Homola
Nela Novosadová
Tereza Čechalová
Natálie Miklíková

Srdečně blahopřejeme!
Jana Mikulicová, matrikářka

ÚMRTÍ – duben, květen 2014

Vladimíra Škromachová	77 let
Josef Žalio	71 let
Anna Kordulová	77 let
Jiří Blahůšek	50 let
Petr Antoš	77 let
Věra Jüstlová	78 let
Marie Doležalová	77 let
Marta Bačíková	66 let

50. výročí sňatku

V květnu oslavili zlatou svatbu manželé:
Jan a Marie Novákoví, ulice Semering
František a Jaroslava Hruškovi, ulice Školní

Jaké kulturní akce nás čekají do konce letošního roku

- 21. 6. II. ročník Rohatecký koláček – country, folk, letní kino
- 24. 8. Bartolomějské hody s DH Stříbrňanka
- 30. 8. Hodky s DH Májovanka
- 13. 9. Za Rohatcem, za dědinú – přehlídka mužských sborů, letní kino
- 17. – 27. 10. Paličková krajka – výstava v obecním muzeu
- 26. 10. Linka důvěry – představení divadelního souboru Svatopluk z Hodonína
- 22. 11. Kateřinská zábava s DH Vlčnovjanka
- 29. 11. Čas adventu – pořádá ZO ČSZ
- 6. 12. Košť mladých vín
- 7. 12. Mikulášský karneval – pořádá SDH
- 30. 12. Silvestr seniorů

Následující rok 2015 začneme plesovou sezonou

17. 1.	12. Reprezentační ples obce s DH Ištivanci (tentokrát trochu jinak)	24. 1.	Krojový ples s DH Drietomanka	14. 2.	Hasičský ples
		31. 1.	Školní ples pořádaný SRPŠ	21. 2.	Discoples
		7. 2.	Ples sportovců		

Oprava textu:

V minulém čísle „Rohatecká obec“ 2/2014 došlo nedopatřením v článku „Jaký byl osud pomníku TGM“ k nesprávnému uvedení křestního jména tehdejšího obecního tajemníka Nováka. Uvedeno je nesprávně křestní jméno Antonín, správně je Hynek Novák. Nesprávné křestní jméno je uvedeno i v tehdejší kronikářském zápise. Na tuto chybu upozornili občané, pamětníci, za což děkuji.

Autor článku Zdeněk Bíza

Finanční navigátor

Milí čtenáři, vážené dámy, vážení pánové, vítám Vás u dalšího vydání našeho seriálu. Dnes bych se společně s Vámi rád podíval na oblast financování jedné z nejdůležitější, nejdražší a také nejpožadovanější potřeby člověka – bydlení. V závěru pak nastíním alternativu, která umožňuje zkrácení doby úvěrového vztahu a potažmo i úrokových a poplatkových nákladů.

V této části se chci zmínit o prvotní koupi, stavbě či rekonstrukci bytové nemovitosti. Refinancováním, tedy splacením stávajícího úvěru jiným úvěrem, se budu zabývat v některém z dalších dílů.

Pokud se člověk rozhoduje, jak profinancovat úpravu, případně koupi bytu nebo domu, má v zásadě tři možnosti: 1/ Hotovost, 2/ Úvěr, 3/ Kombinaci prvních dvou variant, tedy že část má v hotovosti a o zbytek žádá některou z finančních institucí formou úvěru.

První alternativa je ideální. Žel, s rostoucím objemem nezbytných finančních prostředků klesá počet lidí, kteří si mohou dovolit mít dveře bank bez povšimnutí.

Varianta druhá často znamená, že investor vstupuje do akce s peněženkou, jejíž pořizovací hodnota je vyšší, než její obsah. Touto skutečností klient podstupuje výraznější riziko možnosti neschválení úvěru.

Nejčastější formou financování je třetí možnost - kombinace. Při výběru vhodné volby „cizích“, tedy půjčených prostředků, je důležité si odpovět na celou řadu otázek. Například:

Mám dostatečně vysoké a jisté příjmy, abych tento dlouhodobý závazek vyrovnal „beze ztráty kytičky“? Chci a mohu v průběhu splácení část dluhu umořit? Která banka a za jakých podmínek mi to umožní bez penále? Mám si zvolit úvěr s garantovaným úrokem, nebo s tzv. plovoucí sazbou? Jakým způsobem si zajistím schopnost splácet úvěr i v případě dlouhodobé nemoci či úrazu? Bude třeba ručit bance nemovitostí? A nemám-li tuto možnost, jakou výši půjčky mohu čerpat, aniž bych musel zastavit dům či hledat ručitele? Jak vysokou finanční rezervu si mám nechat a kde a jak ji mít uloženou? Jak mohu snížit celkové přeplacení? S jakými dalšími náklady musím počítat atd.

Veškeré otázky (i ty nevyčtené a ne vždy zcela příjemné) je třeba detailně projednat s Vaším poradcem v dostatečném předstihu, abyste předešli nepříjemnostem pramenícím ze spěšného řešení. Čím dříve debatu a realizaci příprav zahájíte, tím atraktivnější podmínky můžete získat.

V úvodu jsem Vám slíbil nastínit velmi zajímavé formy řešení financování bydlení. Pojďme do toho!

Mladý manželský pár plánuje úvěr formou hypotéky ve výši 1 milionu korun na pořízení bytu. Jejich aktuální příjem je dostatečný na to, aby odkládali 7 000,- korun měsíčně. Chtějí mít zátěž co nejdříve z krku, tak se rozhodnou pro hypotéku na 15 let, které odpovídá při dnešních úrokových sazbách splátka ve výši jejich současných možností. Jedou tedy tzv. „nadoraz“. Tato částka jim každý měsíc ve stejný den odejde z jejich účtu. Od toho okamžiku s ní pracuje a vydělává na ní její staronový

majitel, tedy banka. A neptá se, zda dlužník v daném měsíci finanční prostředky má, nebo nikoli. Zda manželka odešla na mateřskou, zda se mu v podnikání daří jako dřív, zda musel investovat do mimořádné opravy auta atd. Zkrátka, každý měsíc závazek odešli. Jinak máš problém! Když to vyjde, pak ten nejlepší výsledek bude: Za 15 let jsi bez dluhu. Pro zjednodušení nepočítám změny v průběhu úvěrového vztahu u úrokových sazeb, poplatků a dalších proměnných veličin.

Pojďme se podívat na jinou možnost řešení. Budoucí majitelé bytu si vezmou hypotéku na 30 let, kdy úrokové zatížení je totožné, jako při hypotéce patnáctileté. Výše měsíčního závazku „natvrdo“ je pak řádově pouze na úrovni 4 300,- korun. Se zbylými 2 700,- korunami bude každoděsíčně disponovat už nikoli banka, ale naši modeloví investoři. Ovšem způsobem, kdy v případě občasných noutů mohou „dobrovolně“ investice snížit až na nulu, naopak, v úspěšnějším období můžou i výrazně „přitlačit“. Přes tento požadavek pro ně existuje pár

možností, jak tyto „volné“ finance investovat a získat pro ně zhodnocení pohybující se výrazně nad úrokovou sazbou jejich hypotéčního úvěru. Tyto možnosti jsou závislé na celé řadě skutečností jako např. počet osob v domácnosti, jejich aktuální věk a stávající finanční portfolio. Při této modelaci mají již za cca 14 let dluh ve stejné výši, jako je stav na jejich spořicí účtech, kde pravidelně odkládají již zmíněných volných 2 700,- korun.

Výše uvedený model tedy umožňuje kromě klidnějšího spaní „našich mladých“ i dřívější splacení závazku. O kolik to bude, zda a za jakých podmínek to bude + další efekty z toho plynoucí? To si nechte spočítat a ukázat Vaším poradcem. Také s ním proberte to nejzásadnější. Jestli tato konstrukce řešení je vhodná právě pro Vás.

V příštím příspěvku se budu věnovat tématu DŮCHOD.

Úspěšné diskuse, hezké bydlení, krásné a usměvavé dny

Vám přeje - Váš Martin Gajda

Večer s ombudsmanem (i bez něj)

V úterý 20. května jsme měli jedinečnou příležitost setkat se s některými životními situacemi, které mohou trápit nás či naše blízké. Pod záštitou obecní knihovny ve spolupráci s Centrem občanského vzdělávání se v kulturním domě odehrál poslední, patnáctý „Večer s ombudsmanem“.

Nejprve se přítomní občané vžili do situace jistě paní Jany, jejíž životní příběh zhlédli v krátkém filmu. Tento problém byl následně zinscenován herci, kteří bravurně zvládli navodit atmosféru těžkostí a takřka neřešitelných situací. Účastníci akce měli možnost během interaktivní rekapitulace děje se sami zapojit do řešení, převtělit se do role paní Jany a ukázat, jakým způsobem by řešili daný problém oni.

Společně jsme si poté shrnuli hlavní problémy celé této ukázkové situace. V příběhu paní ve starších letech, jejíž maminka těžce onemocněla a ona se

o ni musela starat (dosud docházela do zaměstnání a neměla dostatek času ani finančního zajištění pro sebe a na péči o matku), jsme zhlédli fiktivní aroganci úředníků, jejich nezáměrnou a neochotu pomoci, neznalost informací pro řešení situace a podobné. Všechny tyto a mnohé jiné důvody bránily paní Janě ve finanční podpoře od úřadů.

Řešení, jak se můžeme my v takovýchto situacích chovat, nabídly dvě zástupkyně z kanceláře Veřejného ochránce práv, které následně vysvětlily, jak a kdy se na kancelář obrátit a odpovídaly na otázky občanů.

Projekt „Večer

s ombudsmanem“ slouží ke zvýšení informovanosti občanů Evropské unie, žijících ve venkovských či odlehlých lokalitách, o základních právech. Program byl vyvážený, zajímavý a v této započaté spolupráci by se mohlo pokračovat i dále.

Jan Harnušek, student - praktikant

PŘÍRŮSTKY KNIH V OBECNÍ KNIHOVNĚ

Beletrie pro dospělé:

Cooksonová, Catherine	Pastorova dcera
Cooksonová, Catherine	Ztracený anděl
Cooksonová, Catherine	Odcizení
Cooksonová, Catherine	Tajemství Harrogate
Kowalski, William	Eddieho bastard
Smallová, Beatrice	Milovat znovu
Smallová, Beatrice	Ďábelská kráska
Siddonsová, Anne	Osudový zlom
Robertsová, Nora	Temné noci
Krentzová, Jayne Ann	Utajené city
Bradfordová, Barbara	Síla vůle
Woodová, Barbara	Věštkyně
Woodová, Barbara	Hra osudu
Woodová, Barbara	Sedm démonů
Davenportová, Marcia	Láska v New Yorku
Holtová, Victoria	Hadí léčka
Holtová, Victoria	Podzimní úplněk
Holtová, Victoria	Paní z Mellynu
Holtová, Victoria	Slavičí tajemství
Holtová, Victoria	Hedvábná pomsta
Holtová, Victoria	Menfrea
Holtová, Victoria	Ztracená tvář
Spencerová, LaVyrle	Dvakrát milovaná
Spencerová, LaVyrle	Žhavé léto
Spencerová, LaVyrle	Smutek v srdci
Spencerová, LaVyrle	Děvče z maloměsta
Spencerová, LaVyrle	Jitřní květy
Spencerová, LaVyrle	Příslib lásky
Spencerová, LaVyrle	Kolibřík
Spencerová, LaVyrle	Odpuštění
Spencerová, LaVyrle	Hazard
Delinsky, Barbara	Vášeň a iluze

Delinsky, Barbara
Delinsky, Barbara
Delinsky, Barbara
Jurić, Zagorka

Leeová, Harper
Webbová, Katherine
Theorin, Johan
Achillesová, Ilse
Longinová, Helena
Warwicková, Tess
Millerová, Sue
Lindsey, Johanna
Pembertonová, Lynne
Trollopeová, Joanna
Steelová, Danielle
McCullough, Coleen
Šmoldas, Ivo
Arnstonová, Harrison
Christie, Agatha
Honoré de Balzac
Wilson, F. Paul

Drahokam
Na dosah
Smyslná červeň
Gričská čarodějnice 2 – Kom-
tesa Nera
Jak zabít ptáčka
Stíny v srdci
Mlhy Ölandu
6000 kilometrů touhy
Album v modrém sametu
Ve jménu lásky
Dobrá matka
Miluj mě navždy
Zatmění
Španělský milenec
Nevýslovná láska
Přízeň Fortuny
Co Vy na to, pane Šmoldasi? 2
Tělo jako důkaz
Zkouška nevinny
Lesk a bída kurtizán
Select

Naučná literatura pro dospělé:

Robert Rohál	Vzlety a pády slavných čes- kých žen
George F. Canon	Tajemství života a smrti Lady Diany
Olga Nytrová	Králové, královny a princové
Tomáš Sedláček	Soumrak homo economicus

Beletrie pro děti:

Blytonová, Enid
Holky z internátu 3: Únos

BESEDA V PRVNÍ TŘÍDĚ

Pro mne byl 22. duben velký den. Čekala mě návštěva v první třídě. Protože bylo právě po Velikonocích, zvolila jsem téma JARO. Do třídy jsem na jarní téma přivezla ve velké tašce hromadu knih, se kterými se děti měly možnost seznámit, z některých jsem jim přečetla úryvky. Po společném debatování o jaru a jarních činnostech mi několik dětí ukázalo, jak už umí číst a že se už mohou těšit na nové čtenáře. Děti malovaly to, o čem jsme si četli a na závěr mi zvesela zazpívaly jarní písničky. Děkuji za milé přijetí a brzy se zas do první třídy těším!

Jana Charvátová, knihovnice

PŘEDŠKOLÁCI V KNIHOVNĚ

Ve středu 23. dubna navštívila knihovnu na Kolonii návštěva jedna z nejmilejších, předškolní děti z mateřské školy. Zájezdovým autobusem přijelo asi 32 dětí, které si knihovnu prohlédly, něco se o knihovně dověděly a poté pozorně poslouchaly pohádkový příběh. Na závěr si děti mohly prohlédnout knížky.

Opravdu jsem se bála, jak usadím tolik dětiček v knihovně a ještě, aby si mohly knížky položit a zalistovat si v nich. Díky paním učitelkám, které děti úsporně usadily, jsme se „vešli“ do dětského oddělení. Děti byly moc milé, uměly se v knihovně chovat, zapojovaly se a s opatrností prohlížely knížky. Do-

konce jsme si i zazpívali! Již teď se těším na další návštěvu!

Děkuji dětem i paním učitelkám za milou návštěvu a za dárečky do knihovny, kterými jsem byla mile překvapena! Obrazky dětí i veliký zajíc již zdobí knihovnu! Přijďte se podívat?

Jana Charvátová, knihovnice

ZPRÁVY SRPŠ ROHATEC

Vážení rodiče a přátelé školy. Den matek jsme společně oslavili 16. května v kulturním domě. Doufám, že připravený program se vám všem líbil. Tento svátek jsme takto slavili poprvé, nějaká ta chybička se vloudila, přesto si myslím, že to bylo pěkně strávené odpoledne všech maminek spolu s jejich dětmi, a o to nám všem šlo. Děti nám, maminkám, svým vystupováním udělaly velkou radost a tak hezčí dárek jsme ani dostat nemohly. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto svátku, zvláště pak těm maminkám, které si udělaly čas na pečení zákusků, ze kterých pak děti vyhodnotily tři nejlepší.

První místo získala paní Jana Lacková, druhé paní Mirka Ožvoldová a třetí paní Pavla Škromachová. Zákusky od všech maminek byly výborné a moc nám chutnaly. A tady jsou vítězné recepty:

1. Karamelový řez

6 žloutků, 4 bílky, 20 dkg mletého cukru, 20 dkg ořechů, 3 lžíce strouhanky, 1 prášek do pečiva, 1 vanilkový cukr, 1 karamelové SALKO, 1 máslo, dortové oplatky, čokoláda na vaření, ořechy na ozdobu. Žloutky utřeme s cukrem, přidáme ořechy, strouhanku, prášek do pečiva a vanilkový cukr, vyšleháme a nakonec vmícháme sníh z bílků. Na dno plechu položíme dortové oplatky, boky vymažeme a vysypeme moukou. Na oplatky vylijeme těsto a pečeme při 180 stupních asi 20 minut. Utřeme máslo a zašleháme karamelové SALKO. Krém namažeme na vychladlý korpus a posypeme sekanými ořechy, popřípadě postříkáme čokoládou.

2. Ovocné tajemství

2 hrnky polohrubé mouky, 1 hrnek cukru, 1 a ½ prášku do pečiva, 2 vejce, 1 plechovka ananasu (rozmixovat), vše zamíchat, dát na plech a péct při 180 stupních. Krém: 1 puding OLÉ bez vaření, 1 plechovka mandarinek (rozmixovat), 1 šlehačka, vše dát do uzavřené nádoby, zahrkat a krém je hotový. Na krém ještě nasekat jahody, kdo má rád, může posypat kokosem.

3. Medové řezy

3 vejce, 30 dkg cukru krupice, 1 HERA, 3 lžíce medu, 40 dkg hladké mouky, 1 zarovnaná lžíce sody. HERU rozpustíme, přidáme vejce, cukr, med, mouku se sodou a rozdělíme na 3 díly. Každý upečeme na plechu vyloženém pečícím papírem. Krém: utřeme 1 máslo a zašleháme 1 karamelové SALKO, každý plát potřeme, slepíme na sebe. Krémem potřeme i povrch moučnicku a posypeme rozdrobenými odkrojky. Moučnick je dobré nechat naležet.

Zvláštní poděkování patří paní Marcelce Veselé, která předvedla přítomným maminkám, babičkám a i malým slečnám ukázkový líčení, a to všechno bez nároku na honorář.

Děkuji také paní Krupicové, která si pro děti připravila dílničku s korálky a paní Procházkové, která vytvářela dětem krásné obrázky přímo na tělo.

Určitě nás také všechny potěšil pan barman mícháním osvěžujících nápojů, které byly vynikající!

V červenci pořádáme pro děti denní tábor a ještě máme volná místa hlavně na I. a II. turnus. Pokud má někdo z rodičů dětí zájem, může se přihlásit.

Školní rok pomalu končí. Děkuji všem třídním důvěrníkům za jejich práci při organizaci akcí, které pro děti v průběhu celého roku připravujeme. Děkuji také všem děvčatům školní jídelny, které jsou nám při akcích nápomocny a našim hasičům za odborný dohled na akcích.

Zvláštní poděkování patří panu řediteli Andryškoví, který nám vychází ochotně vstříc vždy, když je o to požádán. Poděkování patří všem zaměstnancům školy, kteří se aktivně do našich akcí zapojují.

Dětem přeji krásné sluníčkové prázdniny, plné skvělých zážitků bez nehod.

Anna Trávníková, předsedkyně sdružení

Letní kino Rohatec 2014

V pátek 27.6. ve 21:30 hod.

KANDIDÁT

Skutečný příběh, který se nestal...
Rozhodl se udělat z neznámého člověka
prezidenta.
Černá komedie propojena se špionážním
thrillerem v česko-slovenské koprodukci.
Přístupný od 12 let, 106 min.

V pátek 4.7. ve 21:30 hod.

RIVALOVÉ

Závratná rychlost, adrenalin, krásné dívky a
nezkrotná touha po vítězství ve skutečném
příběhu Nikiho Laudy.
Akční drama USA/Německo/Velká
Británie.
Přístupný od 12 let, 123 min.

V pátek 11.7. ve 21:30 hod.

RIDDICK

Jeho pomsta je přežít...
Van Diesel v akčním sci-fi thrilleru
USA/Velká Británie.
Přístupný od 12 let, 119 min.

V pátek 18.7. ve 21:30 hod.

ANGELIKA

Nové zpracování nesmrtelného příběhu
podle románu Anne a Serge Golona:
Angelika, markýza andělů.
Dobrodružný romantický film v koprodukci
Francie, Belgie, ČR, Rakousko
Přístupný od 12 let, 113 min.

V pátek 25. 7. ve 21:30 hod.

PŘÍBĚH KMOTRA

Skutečný příběh velké lásky. Lásky
k penězům.
Mezi vrcholnou politikou a organizovaným
zločinem leží často jen tenká hranice.
Někteří ji překročí.
Kriminální drama ČR.
Přístupný od 12 let, 99 min.

V pátek 1.8. ve 21:00 hod.

ČTYŘLÍSTEK VE SLUŽBÁCH KRÁLE

Velké filmové dobrodružství Fifinky,
Myšpulína, Pindi a Bobíka..
Rodinný animovaný film ČR.
Mládeži přístupný, 90 min.

V pátek 8. 8. ve 21:00 hod.

MAFIÁNOVI

Pro někoho zločinci, pro ně rodina...
Svižná akční krimi komedie USA/Francie.
Přístupný od 12 let, 111 min.

V pátek 15.8. ve 21:00 hod.

KOCOUR V BOTÁCH

Nebýval žádné koťátko...
Poznali jsme ho jako nájemného vraha,
který měl za pár peněz sprovodit ze světa
všemi milovaného zlobřího hrdinu Shreka.
Odkud se vzal, a čím si prošel?
Animovaná komedie USA. Český dabing.
Mládeži přístupný, 90 min.

V pátek 29.8. ve 21:00 hod.

Mission: Impossible – Ghost Protocol

Bez plánu. Bez podpory. Bez šance.
Tom Cruise a mise, jejíž splnění je
prakticky nemožné. Uvidíte jej nejen létat
vzduchem nad Prahou, „vesele šplhat“ po
gigantickém mrakodrapu Burj Khalifa
v Dubai... - bez dabléra.
Přístupný od 15 let, 132 min.

V pátek 5.9. ve 21:00 hod.

SNĚHURKA A LOVEC

Mocná čarodějnice Ravenna, prorocí
kouzelného zrcadla, najatý lovec a
Sněhurka, která není jen tak obyčejná
holka.
Dobrodružný fantasy film USA.
Mládeži přístupný, 126 min.

Vstupné 70 Kč

Rodinná vstupenka 240 Kč (4 osoby)

Změna programu vyhrazena.

Stránka (ne)jen pro děti

Přemýšleji:

Jací doopravdy jste,
se pozná podle toho,
co děláte, když víte,
že vás nikdo nevidí.

Máš doma krabičku s ponožkami.
Jsou tam jen bílé nebo černé.
Kolik ponožek musíš vytáhnout,
abys měl určitě jeden kompletní pár?

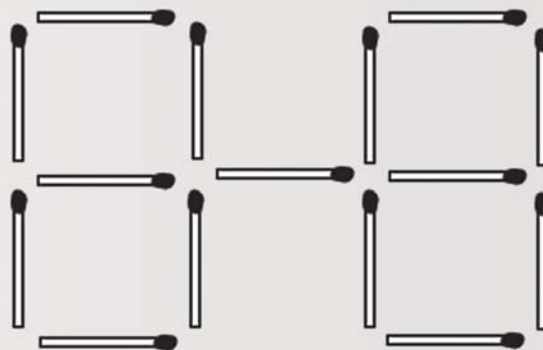
Hádej:

Když se černoušek narodí, má tělíčko, ruce, nohy i hlavíčku černou. Jaké má zuby?

Hra se sirkami:

Přemísti dvě sirky tak, aby ti vzniklo šest čtverců.

Hezké vysvědčení i prázdniny přeje Kol.

DĚTI V MATEŘSKÉ ŠKOLE V ROHATCI VÍTAJÍ JARO

Světlem letí novina, že prý jaro začíná. Ačkoli zima nás letos nepřekvapila sněhovou nadílkou, všichni jsme se těšili na sluníčko.

V mateřské škole proběhl Den řemesel, kde si děti mohly vyzkoušet netradiční techniky. Naše děti obohatily svým vystoupením velikonoční program v místním muzeu.

Děti tradičně vítají nové občánky do života na obecním úřadě. Také vystupují v krojích se svým pásmem básní, písní a tanců na setkávání místních seniorů. Žádná z těchto akcí se neobejde bez paní učitelky Aleny Okáníkové, které tímto děkujeme za práci s dětmi při nacvičování a za prezentaci mateřské školy.

Poděkování patří také pracovníci místní knihovny paní Janě Charvátové. Děti strávily příjemné dopoledne s knížkou a pohádkou v knihovně na Kolonii, které pro ně paní Jana zorganizovala. Prostředí knihovny byla pro mnohé nová zkušenost a někteří jistě časem rozšíří řady pravidelných čtenářů.

„Já jsem muzikant“ zahrála a zazpívala dětem paní učitelka Mgr. Lenka Frantová z Hodonína. „My jsme muzikanti“ odpověděly děti a školkou zazněly melodie pro nejmenší. Paní učitelka děti seznámila mimo jiné i s hrou na housle a trumpetu, kterou si malí muzikanti i vyzkoušeli. Hudební dopoledne bylo příjemným zážitkem pro děti i zaměstnance školky.

Průvod čarodějů a čarodějek pobavil nejen místní obyvatele, ale také kamarády v základní

škole. Čarodějnické rejdní děti zakončily tancem na školní zahradě.

Velmi poutavý program pro děti připravil místní hasičský sbor. Největší úspěch sklidila hra na „opravdivou hasičskou trumpetu“. Malí požárníci si mohli vyzkoušet, jak se hasí dům a pro všechny bylo dopoledne nejen zábavou, ale i poučením.

„Když se něco nepovede a když zlobím malinko,
máš mě ráda a já tebe moje milá maminko.“

Maminky svůj svátek oslavily společnou procházkou s dětmi okolo řeky Moravy. Děti pozorovaly okolní přírodu i pa-

soucí se ovečky a poseděly u občerstvení v přístavišti.

Děti a rodiče prožili indiánské odpoledne v mateřské škole, kde malí indiáni plnili zábavné úkoly na sportovních stavištích a na závěr je čekala zasloužená odměna z indiánského pokladu.

Dále připravujeme na Den dětí „Koloběžkový závod“ a skákací hrad. Také každoročně organizujeme výlety pro děti. Mladší děti se podívají do ZOO v Hodoníně a starší děti navštíví skanzen ve Strážnici, kde pro ně bude připraven vzdělávací program.

Než se rozjedeme na prázdniny, rozloučíme se s předškoláky na obecním úřadě. Na závěr přejeme všem dětem i rodičům krásné prázdniny a budeme se společně těšit na nový školní rok.

Kolektiv Mateřské školy Rohatec

DEN NARUBY

Naši osmáci se jednou rozhodli zpestřit pobyt ve škole, a tak po předchozí domluvě vyhlásili 3. dubna DEN NARUBY. Ptáte se, co takový den znamená? Holky měly přijít oblečené za kluky a kluci zase za holky.

Hned po ránu jsme se skutečně namáli. Děvčata v oblečení kluků byla

kouzelná. Ovšem úsměv ve tváři vzbuzovali zejména kluci, kteří se nejen vkusně namalovali, ale oblékli se do blůzek a sukni, které nejspíš hodně dlouho ležely ve skříních jejich maminek a babiček a v tento den přímo uchvacovali svou dokonalou vizáží.

Kdybychom uspořádali malou mód-

ní přehlídku, byly by k zhlédnutí pánské obleky, kravaty, sportovní dresy, vojenské stejnokroje, různé klobouky, paruky, kabelky, punčocháče, lodičky aj. I když vyučování probíhalo úplně stejně jako jindy, byl tento den skutečně zajímavý a doufám, že si brzy něco takového „JINÉHO“ zopakujeme.

T. Průšová

HISTORIE ŠKOLNÍHO STRAVOVÁNÍ V ROHATCI

Stravování dětí v rohatecké škole začínalo již v době druhé světové války, ve školním roce 1941 - 42. Dětem se v zimních měsících, od listopadu do března, vařila polévka. Finančně toto zajišťoval tehdejší obecní úřad, přípravu pak obětaví rodiče za spolupráce učitelů.

Lepší to již bylo v roce 1946, kdy přidělila organizace Červený kříž a tehdejší Okresní péče o mládež v Hodoníně z daru kanadského červeného kříže 52 kg kakaa, 56 kg sušeného mléka, krabice sušených vajec a 14,5 kg čokolády. Děti dostávaly ve škole ¼ l kakaa nebo mléka denně a o sobotách smažená vejce. Přispěly i spolky, stranické a sportovní organizace v Rohatci a tak vše probíhalo i v dalších letech. Toto stravování pokračovalo i ve školních letech 1949 - 53. Stravují se všechny děti školy od začátku měsíce prosince do konce měsíce března dalšího roku. V deset hodin dostávají bílou kávu, mléko, tvaroh nebo polévku. Finančně přispívají stranické organizace a spolky v Rohatci a později hradí vše již rodiče.

Příprava jídel v těchto letech byla velmi náročná. Vše se připravovalo v blízkých domácnostech, pak přihřívalo ve třídách na kamnech, protože škola ještě neměla ústřední vytápění. Třída a školní lavice rovněž posloužily za jídelnu. Velmi pomáhali rodiče.

Opravdové celoroční školní stravování od září do června začalo teprve od 1. prosince 1960. Uvolnil se hostinec vedle

školy, kde byla zřízena kuchyně a jídelna. Úpravy byly provedeny během listopadu díky velkému pracovnímu úsilí rodičů i dalších občanů. Kuchyně získala velký kuchyňský sporák převodem majetku z MNV Hodonín. Starší kuchyňský robot a škrabku brambor koupil MNV od podniku TATRA Hodonín za 1200 Kč. Nádoby pak zakoupila škola nové z prostředků svého rozpočtu. Na obědy se přihlásilo 87 žáků školy, postupně se ale hlásili další. Stravování probíhalo celý školní rok a koncem roku se stravovalo již 172 žáků a 14 učitelů.

Ve školním roce 1963/64 byly v mateřské škole jídelní listy kontrolovány dětskou lékařkou MUDr. Šestákovou. V zimních měsících všechny děti dostávaly vitamín C a rybí tuk.

Od 1. září 1964 je ustavena nová funkce ve školní jídelně - vedoucí školního stravování. Tuto funkci zastávají učitelé Stanislava Bažantová, Vladislav Hradil, Božena Třeštíková, František Běhávka a Jarmila Cigánková.

1968 - 1977 Započala ve škole „Mléčná akce“. Žákům bylo 3x týdně umožněno odebírat ¼ l mléka a loupáček, které si předpltili u učitelek a donášeli z Jednoty.

Zleva: Růžena Antošová, Eva Okáníková, Libuše Elšíková - vedoucí jídelny, Marie Prokešová, Vladimíra Pekaříková

1979 - 1982 Přichází jako vedoucí školní jídelny Libuše Elšíková, která přebírá funkci po učitelce Jarmile Cigánkové. V roce 1980 proběhla modernizace kuchyně, jídelny a sociálního zařízení. Je zřízena i kancelář pro vedoucí jídelny. Celková úprava byla provedena převážně brigádnicky během letních prázdnin pod dohledem vedoucí školní jídelny. O konečnou úpravu se postarali rodiče a kuchařky za vydatné pomoci Jindřicha Solaříka a Pavla Matěje.

Zleva: Vladimíra Pekaříková, Růžena Antošová, Marie Prokešová, Marie Marková, Anna Homolová, Marie Hověžáková - vedoucí jídelny, Alena Veselá, Božena Lazarová

1982 - 2006 Na místo vedoucí jídelny nastupuje Marie Hověžáková. Připravují pro žáky základní školy 250 obědů za ztížených podmínek.

Každé ráno se musel roztopit sporák na tuhá paliva a po celý den udržovat oheň, pomocníkem byl pouze robot a škrabka na brambory. V roce 1991 je budova vrácena původním majitelům. Školní jídelna byla přestěhována do prostor mateřské školy, do nově vybavené kuchyně. Vaří se 300 obědů, z jedné třídy v MŠ je vybudovaná jídelna pro děti II. stupně a pro I. stupeň základní školy se jídlo převáží na starou školu, kde byla zřízena ze třídy výdejna jídla. Jídlo se vozí i do mateřské školy na Kolonii. Od ledna 2007 je vedoucí jídelny Petra Tomanová.

Rok 2004 - zleva: Milena Domanská - hlavní kuchařka, Dana Hynková, Alena Veselá, Marie Hověžáková - vedoucí jídelny, Veronika Čachotská, Marie Užičářová, Vladimíra Pekaříková

V srpnu 2007 na místo vedoucí školní jídelny přichází Irena Elšíková. Na staveništi probíhají dokončovací práce s maximálním nasazením všech pracovníků.

Školní rok je zahájen v nové školní kuchyni s jídelnou, která byla při rekonstrukci základní školy vybudována v nové přístavbě. Výdej jídla je řízen elektronicky přes čipové karty. Kuchyně je vybavena moderně novou technologií (konvektomatem), která kuchařkám umožňuje připravovat pestřejší, zdravější a vyváženější stravu nejen pro děti, ale i pro občany obce. Vaří se celkem 350 obědů, pro děti základní školy se připravují i dopolední svačinky. Do mateřské školy se jídlo převáží. Ve školním roce 2008/09 je spuštěn e-banking a elektronické objednávání obědů. Od školního roku 2010/11 se jídelna zapojila do projektu „Škola plná zdraví“. Společným cílem je kvalitní, nutričně vyvážená strava pro správný vývoj dětí s orientací na zdravý a moderní životní styl a s pomocí školní jídelny podpořit přirozeně kladný vztah dětí k zelenině, luštěninám, ovoci a jejich prostřednictvím jej přenést i do rodin.

Rok 2008 - zleva: Gabriela Pekaříková, Dana Hynková - hlavní kuchařka, Veronika Čachotská, Alena Veselá, Irena Elšíková - vedoucí školní jídelny, Zdeňka Urbánková

Rok 2014 - zleva: Zdeňka Urbánková, Gabriela Pekaříková, Lea Zichová, Dana Hynková - hlavní kuchařka, Miriam Rosypálková, Irena Elšíková - vedoucí školní jídelny. Vaří se pro 370 strávníků.

Školní stravování mělo podle našeho názoru vždy prioritu dát dětem to nejlepší dle možností. A nebylo to vždy zrovna jednoduché. To jsme pochopili při nahlédnutí do historie stravování v naší obci. Každé období tohoto dlouholetého snažení mělo svá úskalí, ale především se všichni vždy snažili vychovat zdravou generaci, za což všem patří velký dík!

Děkuji panu Zdeňkovi Bízovi, paní Libuši Elšíkové a paní Marii Hovězákové za poskytnuté materiály a pomoc v pátrání historií školního stravování v Rohatci.

Irena Elšíková - vedoucí školní jídelny

JARO VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

„Namaluj si tričko.“ To byla naše první letošní jarní akce ve školní družině. Jak už samotný název napovídá, šlo o dekoraci triček. Děti si přinesly vlastní trička a spolu s rodiči, babičkami nebo staršími sourozenci si je buď podle šablon, nebo podle vlastního návrhu nafoukaly fukacími fixy na textil. Nakonec se družina hemžila dětmi v tričkách s dinosaury, zvířátky, kytičkami, auty a baletkami. Součástí této akce byla také elektronická prezentace akcí za tento školní rok.

Ke Dni země jsme po dohodě s rodiči uspořádali „Zvířátkový den“. Děti přinesly drobné domácí mazlíčky - křečky,

morčata, zakrslé králíčky, andulky, gekona, osmáky, rybičky v akváriu nebo plyšová zvířátka. Každé z dětí o svém přineseném zvířátku řeklo nějaké zajímavosti a zážitky. Hlavně pro ty, kteří doma nemají žádné zvířátko, to byl opravdový zážitek.

Dne 30. dubna se děti školní družiny zúčastnily „Pálení čarodějnic“, pořádaného SRPŠ.

Jako každý rok i letos jsme s dětmi vyrobili papírovou čarodějnicí, se kterou se děti vyfotily před školou, a společně jsme ji odnesli na připravenou hranici.

Ke Dni matek jsme si letos pro rodiče připravili akci pod názvem MINITALENT. Děvčata nacvičila sestavu mažorettek

a osm z nich také sestavu s pompóny. Chlapci sehráli pro rodiče utkání ve fotbale a všichni společně pak zazpívali a zaretitovali spoustu pěkných básní a písní o maminkách. S tímto krásným pásmem jsme se předvedli nejen rodičům našich dětí v tělocvičně ZŠ, ale i v kulturním domě na akci pořádané SRPŠ a týden na to i na akci Svazu zdravotně postižených občanů

rovněž ke Dni matek. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem rodičům, kteří umožnili a podpořili účast dětí i na výše zmíněných dvou mimoškolních akcích.

Jako odměnu ke Dni dětí pořádáme pro děti výlet na dětské hřiště Sokolíček do Kyjova, kam už se děti velmi těší.

MUZIKÁL VE ZLÍNĚ

Ráno 25. dubna proběhlo tak jako vždy, kdy se chystám do školy, ale dnes je to trochu jiné, protože jedeme do zlínského divadla na muzikál *My fair lady*. Hned jak jsem vyšla z domu, uviděla jsem připravený autobus na zastávce. Nastoupila jsem a ještě chvíli jsme čekali na ostatní. Jely jsme tři třídy v jednom autobuse a všichni se moc těšili na to, co nás ve Zlíně čeká. Konečně jsme všichni a můžeme vyrazit. Cesta nám ubíhala celkem rychle. Někteří si povídali a ostatní poslouchali písničky. Když jsme dorazili na místo, měli jsme chvíli na občerstvení, hlavně u automatu pro nápoje, kde si každý něco koupil. Potom jsme si šli sednout na svá místa. Na začátku nás nějaká paní upozornila, že se jedná o veřejnou generálku, a proto nemáme tles-

kat, ale dupat (tleskání by prý mohlo hercům přinést smůlu při premiéře). Poté všechno začalo. Byl to muzikál, takže se střídal zpěv s řečí. Pan režisér několikrát přerušil představení. Zdálo se mi to trochu dlouhé, ale bavilo mě to. Asi v polovině přišla přestávka a čas na oběd. Někteří si koupili jídlo v bufetu a jiní snědli svačinu z domu. Po přestávce muzikál pokračoval. Jedna paní, která seděla za mnou, se neustále smála a druhá asi usnula. Po představení jsme všichni nasedli do autobusu a vyjeli zpět do Rohatce. Cesta domů byla snad rychlejší než do Zlína. V autobuse si všichni vyprávěli a byla velká legrace. Muzikál *MY FAIR LADY* se mi líbil a ráda bych na nějaký zase jela.

L. Zemánková

SBÍRÁM, SBÍRÁŠ, SBÍRÁME

Volné chvílky si krátíme různými činnostmi. Jednou z nich je i ta sběratelská. Někdo sbírá pohlednice, známky nebo zvonečky, jiný panenky, cukry, ubrousky, brouky, prostě různé věci. Chtěli bychom koncem listopadu připravit výstavku této zajímavé aktivity. Víte-li o někom, kdo nějakou sbírku vlastní, ozvěte se nám.

Klub důchodců Rohatec

PRÁZDNINY

NATÁLIE BREJŠKOVÁ, 5. ROČNÍK

*Škola končí,
zmatek všude,
doma výprask
zase bude.*

*Někdo známky
krásné má,
druhý jenom zahlídá.*

*Ale všichni
svorně spolu,
těšíme se
na volnou dobu.*

*Pojedeme k babičce,
nebo k naší tetičce.
Proběhneme lesy, louky,
odpočineme si od učitelky.*

*Prázdniny jsou krásný čas,
který patří dětem,
všichni si ho užíváme
a jenom kvetem.*

*Po prázdninách
zase zpátky,
nastartujeme mozkové zátky.*

UČÍME SE TROCHU JINAK

Tak byl nazvaný letošní projektový den, který se uskutečnil ve čtvrtek 15. května. Během tohoto dne, kdy paní učitelky a páni učitelé stáli stranou, jsme se opět mohli něco naučit v různorodých aktivitách od našich starších spolužáků.

V devět hodin proběhlo ve vestibulu školy slavnostní zahájení pro zúčastněné žáky z naší školy i ze škol z Hodonína, Mílotic, Vracova a Lužic. Poté se jednotlivá družstva rozešla se svými učiteli podle svého časového harmonogramu plnit aktivity z mate-

matiky, českého a anglického jazyka, fyziky, zeměpisu, dějepisu, přírodopisu, výtvarné výchovy i tělocviku.

Po absolvování všech aktivit, v nichž si určitě každý přišel na své, proběhlo jen malé neformální rozloučení se zúčastněnými. Každé družstvo si s sebou odnášelo pamětní list, malou sladkost a především příjemný zážitek ze školního dne prožitého mimo školní lavici.

P. Sasínová, M. Antošová, T. Guniš

ANO, JE TO MUCHNICE

V polovině dubna se u nás objevila větší černá muška, některá s červeným zbarvením. Za pár dní jich bylo všude plno. Na květech ovocných stromů, planých rostlin, později i na mladých výhonech, jedno zda rostlin kulturních či planých. Nejdrívě a nejvíce byly pozorovány za tratí na Dílech, potom na loukách u Moravy, později ale v menší míře na celém katastru. Nežjišťoval jsem výskyt v okolí, ale zřejmě a ne v takové míře se tato moucha objevila i na jiných místech v našem okrese. Jde o MUCHNICE zahradní. Moucha je téměř zcela neškodná, i když je tak přemnožená. Snad si zobne trochu pylu, usrkne rosou. Samička má mírně načervenalou hrud, sameček je zcela černý. Po výletu ve druhé polovině dubna mají za úkol si trochu užít a samičky naklásť do půdy bílá vajíčka. Při svém poletování po květech mohou přispět k opylení kvetoucích stromů nebo jiných plodin. Z vajíček se vylíhnou larvičky, které se živí v půdě humusem, později kořinky rostlin, ale snad bez významných škod. Přezimují, aniž by zalezly do

větších hloubek. V normálním roce velká část larev pomrzne. Ale letos prakticky půda téměř nepromrzla a tak celá populace muchnic zdárně přežila. To už jsou housenky drobet větší, mohou nadělat i trochu škody na polních rostlinách. Jakmile se oteplí, housenky se kuklí, letos měly brzo teplo i sucho. Jejich výlet pak někdy ani nezpozorujeme, ale letos v důsledku příznivých podmínek jich bylo opravdu mnoho. Muchnic je více druhů. Letos, jak se mi podařilo určit, to byla muchnice zahradní (*Bibio hortulanus*) a nebo muchnice březnová (*Bibio marci*). Dočetl jsem se též, že se jí říká moucha svatého Marka, a to dle doby výletu (25. 4.). Ta je zbarvena do žlutava. V době výskytu těchto much přiletěly vlaštovky. A tak měly připravenou na uvítání hostinu. To je asi k výskytu muchnic, a můžeme říci mimořádnému, ve stručnosti vše.

Podobný případ jsme zaznamenali, a též jsem jej popsal v roce 2008 (ano, už je to šest let), kdy se objevilo u nás obrovské množství zlatohlávků huňatého. Od té doby jsem však jeho výskyt zaznamenal jen ojediněle. Tak to může být i s výskytem muchnic.

Ona ta letošní mírná zima (skoro žádná) může přinést ještě jiné přírodní úkazy. Může to být větší výskyt chorob, kdy zárodky daleko lépe přezimují, ale i výskyt některých škůdců. To se může projevit i na příznivě se vyvíjejícím stavu ovocných stromů, révy vinné a dalších. Doposud byl zaznamenán větší výskyt housenic mûry ozimé, která poškozují hlavně v noci vysazenou přísadu, mladé rostliny. Letos dokonce požírala i pupeny na révě. Na té více škodila, sám jsem to viděl, jak některé tažně jsou bez oček, poškozování, lépe řečeno vyžráním oček různorodcem trnkovým. U tohoto škůdce přezimuje larva. Díky zbarvení těla je těžké ho najít. Bezmrázá zima a sucho

byly příčinou dobrého přezimování tohoto škůdce. Pěstitelé proto musí vynaložit více práce a prostředků, aby nepříznivý vliv škůdců omezili. U nás a ani v okolí jsem nepozoroval výskyt předivky zhoubné. Dle informací v televizi byl výskyt tohoto škůdce dosti rozšířen. Vytváří na střeších, třešních a višních doslova sítě, bílé a lesklé, ve kterých larvy dokážou sežrat veškeré listy. Před několika lety jsem si toto poškození prohlížel u Milotic. Zajímavé byly tyto stromy v době zrání třešní. Listy téměř žádné, ale na větvích se červenaly třešinky. Byly sice drobné, zajímavé však bylo, že i stromy bez listů nechaly uzrát ovoce.

Onehdy mně donesl kamarád švestkovou větvičku. Listy byly poškozeny mšicí, molicí a především vlnovníkem trnkovým. Na listech, částečně scvrklých, byly výrůstky 2 až 4 mm velké, růžové až načervenalé barvy. Chorobu způsobuje roztoč – vlnovník trnkový. Podobná ochorení působí i na révě. Zde může jít o vlnovník révový. Tento roztoč způsobuje tak zvanou erinozu, česky plstnatost. Anebo se taky vyskytuje hálčivec vinný, který způsobuje kadeřavost čili akarinozu révy vinné. Málo účinné jsou sirnaté přípravky během vegetace, dříve to byl Akarition. V minulosti se prosazovala biologická ochrana. JZD Rozvoj produkovalo a prodávalo žravé roztoče, kteří likvidovali tyto škodlivé činitele. Sám jsem to vyzkoušel a fungovalo to. Vlnovník se ale vyskytuje i na ořešácích, hrušních i jiných stromech. Ještě bych se zmínil o chroustech. Ti letos vyletěli brzo, bylo jich málo. Zato ale ponrav bylo mnoho. Pokud bude mírná zima, lze očekávat na jaře masivní výskyt

chrousta. Ve vysázeném novém lese, po tom před dvěma roky spáleném borovém u Bzence, ponravy sežraly kořinky mladých stromků. Náročná a těžká práce přišla vniveč. Pozor však. Podobné larvy, bohužel stejně škodlivé, má i zlatohlávek zlatý, který sám je neškodný. O něco menší larvy má i chroustek letní. Ten taky nenadělá mnoho škod, ale larvy ano.

A tak na závěr se mně chce říci. Teplou zimou jsme sice ušetřili plynu a dřeva. Na druhé straně škůdci a choroby měli pro přezimování podmínky více než dobré. Je proto správné, aby vše bylo jak má být. Když zima, tak zima. A tak i konec tohoto povídání.

Antonín Jaroš

VELIKONOČNÍ VÝSTAVA V NAŠEM MUZEU

O velikonočních svátcích proběhla v našem muzeu výstava ručních prací. Autorkami byla většinou místní mladá děvčata. Jednalo se hlavně o krojové součásti, které byly vyrobeny v poslední době. Obdivuhodné jsou práce Lenky Sedlákové, která poskytla nejvíc ukázek. Od pantlíku, zástěr, pantlí, šněrovaček až po hornácké kroje. Svými vlastnoručně vyzrnkovanými čepci se pochlubily paní Pavla Teturová, Helena Chrástková a Lucie Cigánková, rozená Gürtlerová. Vážíme si toho, že prv-

ní dvě jmenované paní ani nepochází z Rohatce a přesto mají krásný vztah k našim tradičním výšivkám. Paní Zuzana Vavarková zase vyšila kordule se strážnickými motivy. Ukázkou precizně vyšitých pokrývek předvedla paní Věra Buriánková. Tato malá výstava byla hojně navštívena a přítomní velmi ocenili zručnost, nápaditost a trpělivost vyšivaček.

Marie Hovězáková

COPAK JE TO ZA VOJÁKA?

Žijeme na vesnici, sice velké, ale pořád na vesnici. V dřívějších časech se lidé mnohem více znali, potkávali, povídali si. Zatímco naše babičky znaly skoro všechny ve vsi, dnes už málokdo z nás stačí vnímat, kdo je čí strýček, tetička, kdo se k nám přistěhoval, a co je vůbec zač. Před několika lety jsem poznal jednoho takového rohatčana, říkáme jim naplaveniny. A jelikož je to zajímavý člověk v mnoha ohledech, rozhodl jsem se s vámi podělit o zajímavosti z jeho života. Jelikož žije na Soboňkách, asi málokdo v dědině ví, že nadporučík Petr Buráš je vojenským pilotem na 22. základně vrtulníkového letectva Armády České republiky.

Jak ses dostal k létání, chtěl jsi být pilotem už jako malý kluk?

Asi každý malý kluk sní o létání, ale ke mně se tato touha dostala až na střední škole. Povinná vojna mě minula, takže jsem se rozhodl být profesionálním vojákem. Přihlásil jsem se na Univerzitu obrany v Brně, Fakultu vojenských technologií, obor letový provoz/pilot vojenského letadla. Teprve tam jsem se začal učit létat, do té doby jsem s tím v podstatě neměl zkušenosti.

Jak se stát vojenským pilotem?

Do přihlášky na univerzitu jsem uvedl, že chci být pilotem vojenského letadla, a s tím jsem do toho šel. Hned na počátku jsem musel projít několika testy, absolvovat vyšetření a prohlídky fyzických zdravotních předpokladů, kde mnoho uchazečů skončí. Tyto testy jsem povinen opakovat v pravidelných intervalech každý rok a při jakémkoliv problému by mi bylo létání pozastaveno. V prvním ročníku jsem ještě neměl jistě, že budu pilot, a kdyby to nevyšlo, tak bych se na školu pravděpodobně vykašlal. Stát se pilotem chce zejména velké odhodlání, já jsem například na střední škole měl angličtinu, matematiku a fyziku v omezené míře, a právě z těchto tří předmětů bylo přijímací řízení. Takže ze všech těchto předmětů jsem si domluvil doučování a poctivě se začal připravovat, abych uspěl.

Můžeš létat i s jinými stroji než s vrtulníkem?

Je to zařízeno tak, že nemohu létat s ničím jiným, než s konkrétním strojem, na který jsem proškolen a mám pilotní průkaz. Pokud bych chtěl pilo-

tovat jakýkoliv jiný stroj, bylo by potřeba získat na něj papíry a v případě vojenského vrtulníku jiného typu, než na který jsem zaúčen, bych se musel znova proškolit. Momentálně jsem pilot operátor bojového vrtulníku Mi - 24, to je stroj, který váží skoro 12 tun a létá rychlostí více než 300 km/h. Mám na starosti řízení letounu, ovládání zbraní, komunikaci s řídicím střediskem. Vrtulníku však velí hlavní pilot, vyšší hodnost. Každý pilot se specializuje na svůj stroj, kterému dokonale rozumí, umí jej plně ovládat a má s ním nacvičený různé situace a splnění úkoly.

Jak vypadá tvůj typický pracovní den a co možné zahraniční mise?

Základ je v podstatě stále stejný. Ráno bývá nástup, nastíní se plán, úkoly, brífinky na stav techniky, letištní plocha, meteorologické podmínky, následují lety, pauza, kontroly, lety, zhodnocení dne, splnění úkolů, co je třeba zlepšit a jde se domů. Toto celé obnáší 9 - 12 hodin a podle toho, jak jsou směny poskládané, jsem činný pondělí až pátek, případně jen do čtvrtka. Zahraniční vojenské mise se mne zatím netýkají, vrtulníky např. v Afghánistánu jsou a naši piloti tam působí jako instruktoři. Samozřejmě se mne týkají různá vojenská cvičení, a to i mezinárodní. Loni jsem byl 14 dní v Norsku, kde se cvičily společné vojenské operace, včetně letadel i dopravních letounů. Jde o nacvičování různých situací a úkolů, s následným vyhodnocováním. Takové akce jsou pro mne velmi cenným zdrojem zkušeností. Zúčastňujeme se i různých leteckých dnů a akcí pro veřejnost.

Jaké jsou zájmy a koníčky armádního pilota?

Jsem duší odjakživa sportovec, takže se snažím dělat všechny různé sporty. Běhání, kolo, plavání, teď se snažím o lezení na stěnách a ska-

lách a další. Vždy, když mě napadne něco nového, tak se na to vrhnu a udělám si třeba i nějaký kurz, třeba potápěčský. Začal jsem se učit na kytaru, ale hlavně svůj volný čas vyplňuji sportem. V práci zažívám spoustu adrenalinových situací, nyní skácame s padákem, ale není to tak, že bych vyhledával adrenalin i ve volném čase.

Co ty a Rohatec?

Rohatec je krásný ☺

Jsme zde již od roku 2006. Dřív jsme bydleli v Hodoníně, život ve městě sice přinášel mnoho setkání s lidmi, chvíli trvalo, než jsem si zvykl na život mimo paneláky. Dnes mohu říci, že bydlet na Soboňkách, kde je kolem les, příroda a klid, mi přináší potřebný relax.

Peťovi děkuji za jeho čas, zajímavé postřehy a přeji hodně úspěchů a nalétaných hodin.

Jara Adamec

ČAPÍ FOLKLÓR, POVĚRY A SYMBOLIKA

Nejznámější rolí, kterou v lidové tradici čáp v našich krajích dosud hraje, je pravděpodobně ta, že přináší děti. Tuto úsměvnou báchorku rozpačtí rodiče užívají, když se pokoušejí odpovědět na otázku svých malých ratolestí, kde se berou děti. Napadlo vás ale někdy, jak tato smyšlenka vznikla? Podle všeho má pradávno kořeny. Čáp býval kdysi poslem bohyně Holdy a na její pokyn lovil novorozence ze studny nebo jezera a přinášel je rodičům. Podle germánské mytologie duše nenarozených plavaly ve vodě a do těla matky byly vloženy až bohyní samou nebo jejím poslem. Protože se čápi zdržují u vody a často v ní loví, je nasnadě, jak se k nošení novorozence dostali. Psychologové v této souvislosti píší o čapím zobáku lovcím ve studni jako o metafoře pohlavního aktu. Jedna stará sága skutečně tvrdí, že čáp přivozuje těhotenství klovnutím do ženského lýtka, někde se dokonce věřilo, že k početí dítěte stačí jen čapí pohled.

V Bulharsku je čáp bílý symbolem jara a nového života. Návrat čápů značí, že zima už je pryč a nastává nové, jarní období. Když lidé v Bulharsku poprvé na jaře uvidí čápa, sundávají tradiční náramky „martenitsa“, spletené z bílých a červených provázků, chránící před zlými vlivy v průběhu zimy, věší je na kvetoucí strom a jaro může naplno začít. Při prvním jarním pozorování čápa je dobré mít v kapse minci nebo v ruce chleba, protože to zajišťuje blahobyt po celý zbytek roku. Bulhaři také věří, že dům, na kterém hnízdí čápi nebo vlaš-

tovky, je chráněn před pohromami. Považuje se za veliký hřích, pokud někdo zničí čapí hnízdo nebo vejce, či ublíží mláďatům.

Jakou roli hraje čáp bílý v arménských legendách? Je jedním ze symbolů Arménie. V dávných dobách Arménie věřili, že čápi byli ve skutečnosti zemědělci, kteří se dokázali přetělovat v ptáky – čápy bílé – a v jejich podobě přilétali na jaře do Arménie. Na zpáteční cestě se zastavili na vrcholku nejvyšší hory, kde na sebe vzali opět lidskou podobu a rozletěli se do svých zimovišť. V arménských legendách symbolizuje čáp slunce, jaro a poctivost. Na tzv. dračích kamenech, což jsou ohromné kameny vysoké až 5 m, pocházející z 3. tisíciletí před Kristem, jsou vyryti

čápi, uctívání tehdejšími zemědělci. Ti si čápů vždy vážili, protože loví hmyz a hlodavce. Ve středověku dokonce oslavovali 9. března jako Den čápů.

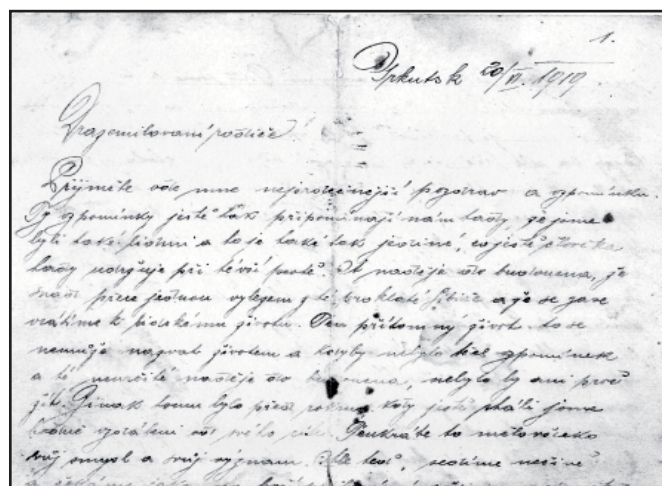
Zemí s největší hnízdní hustotou čápů bílých v Evropě je však Litva. V této malé zemi žije na 10 000 čapích párů. I zde je čáp poslem jara, štěstí a plodnosti a traduje se, že přináší děti. Je nejen národním ptákem zobrazeným na mincích, ale Litevci jej dokonce považují za posvátného. Představa, že by někdo mohl čápům ublížit, je zcela nemyslitelná. Naprosto opačně je ovšem vnímán mnohem vzácnější čáp černý – ten podle tradice přináší smůlu.

(podle časopisu České společnosti ornitologické *Ptačí svět* zpracovala Lenka Hostýnková)

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA 1914 – 1918 A ROHATEC

V letošním roce to bude sto let od události, která rozpoutala jednu z nejkrutějších válek. V hlavním městě tehdejší Bosny, Sarajevu, byl 28. června 1914 zavražděn následník rakousko-uherského trůnu arcivévoda František Ferdinand s manželkou. Tato událost se stala záminkou k rozpoutání války, která zachvátila téměř celý svět a podle toho byla nazvaná první světovou válkou. Takto většinou začínají zápisy kronikářů o tehdejších útrapách obyvatel naší země, která byla součástí válčící rakousko-uherské monarchie. Svou krutostí, bídou a hladem postihla i naši obec. Občané pocítili tehdejší válečné utrpení v plné výši. Generální mobilizace nejprve mužů do 38 let a po velkých ztrátách v Srbsku následovali muži další, i starší ročníky. Do Rohatce přišla zpráva o mobilizaci kurýrem z okresního hejtmantství 31. VIII. 1914 v 9 hodin večer. Do války odchází mladí i živitelé rodin. Ztrá-

cí se pracovní síly v tehdy rozvíjejícím se místním průmyslu i na polích. Rohatcem projíždějí vlaky s odvedenci mířící ke svým útvarům a pak do války. Do nich nastupovali odvedení z blízkých obcí i Rohatčané. V lednu 1915 se konaly nové odvody ročníků 1887, 1888, 1889, 1890. Od září 1914 probíhají i soupisy koní a spřežení s venkovskými zemědělskými vozy, odevzdává se i krmivo, vše pro vojenské účely. Z Rohatce bylo do války odvedeno více jak sto mužů. Od konce roku 1914 projíždějí Rohatcem vlaky na frontu i raněných vojáků z fronty. Rohatečtí železničáři organizují zastavení vlaků a lidé nejen z Rohatce, ale i z okolních obcí, Ratíškovice, Vracova, Sudoměřic, Petrova a dalších, co mohli, přinášejí potraviny a zvláště pečují o raněné. Zvyšování cen, nedostatek potravin, šatstva i všech životních potřeb byly trvalým průvodcem po celou dobu této války. Konaly se soupisy zásob obilí, brambor, dobytka, sena i slámy. Obecní úřad na příkaz okresního hejtmanství každému zemědělci vypočítal, kolik si smí z úrody ponechat, ostatní museli odevzdat. Zatajení se přísně trestalo. Do obce přicházeli ozbrojení vojáci, konali v domech prohlídky a zatajené zásoby zabavovali, či jak se tehdy říkalo, zrekvírovali. Občané však většinou své zásoby dovedli obratně ukrýt. Nejčastěji to bylo zakopáním do podzemní skrýše. Drahota neustále stoupala, brzy po začátku války byly zavedeny přidělové lístky na potraviny, šatstvo, obuv, mýdlo i tabák. Nebylo petroleje do lamp, ani svíček. Boty byly s dřevěnými podrážkami, šaty z kopřiv nebo papíru. Nedostatek životních potřeb se s pokračující válkou neustále zvyšoval. Nepomohly ani přidělové lístky, protože nebylo za ně zboží. Nejvíce trpěly děti nedostatkem mléka a masa. Vázlo veřejné zásobování, proto si lidé obstarávali potraviny, jak se dalo. Kdo měl kousek půdy nebo choval domácí zvířectvo, tomu bylo o něco lépe. Zemědělci museli zásobovat vojsko. Nejhůře bylo v neúrodném roce 1916. Konaly se sbírky peněz, barevných kovů, peněžité úpisys na válku. Zakázaná byla činnost jednoty Sokol i rohateckých spolků, projevoval se stále větší odpor proti válce. Šířila se Slovanská myšlenka a vzájemnost s Ruskem. Čeští vojáci přebíhali frontu nebo se nechali zajmout a vytvářeli legie. Mezi lidmi se objevovaly letáky. I do Rohatce přichází několikrát zákaz této propagace s upozorněním na přísné tresty. Přesto i někteří Rohatčané přecházejí k legiím. Mezi mládeží i dospělými se projevoval úpadek kázně. Práce v továrnách vázla, stejně jako na polích. U zemědělců trpěl i dobytek. Byl znát i nedostatek pracovních sil, protože většina mužů byla odvedena do války.

Do obce bylo v roce 1917 přiděleno 150 ruských válečných zajatců. Pracovali v místním cukrovaru a na velkostatku, ale nenahradili ty, kteří byli nuceni bojovat za cizí zájmy. Učitelé, pokud nebyli schopni vojenské služby, byli využíváni k různým soupisům nebo kontrolám či prohlídkám na úkor vyučování ve škole. Poměry v naší obci byly ztíženy ještě tím, že vedení zdejšího cukrovaru bylo německé. Německé panstvo bylo válkou nadšené a všemožně ji podporovalo. Zdejší Němci a němečtí židé se ochotně dávali k dispozici úředním orgánům ke všem akcím proti českému obyvatelstvu. Sami ovšem netrpěli hladem, neboť je zásoboval velkostatek, který měli majitelé cukrovaru v pronájmu. Upisovali značné částky na válečné půjčky a k tomu nutili i české zaměstnance a samotnou obec. Z prostředků obce tak bylo upsáno 245 000 rakouských korun. Válečné výdaje postihly i kostel. Dne 28. února 1917 byly odvezeny čtyři zvony. Nejohrovnější však byly ztráty na zdraví a životech našich občanů, kteří konali vojenskou službu na všech bojištích světové války. Svě životy v hrůzné válce v letech 1914 až 1918 ztratilo 40 našich občanů, dva zůstali nezvěstní. Oznámení o padlých bylo stručné. Válka sice skončila v roce 1918, ale někteří vojáci bojovali v legiích, v Rusku na Sibiři, kde se poměry komplikovaly ruskou revolucí. Vrátili se domů přes Vladivostok až v roce 1920. Mezi nimi byl i Jan Hasík. Byl desátníkem, dělostřelcem a redaktorem Věstníku povolžské skupiny čsl. revolučních vojsk. Vrátil se domů komplikovanou cestou přes

Vladivostok teprve v roce 1920. Těžké poměry na Sibiři popisuje rodičům v dopise z Irkutsku datovaném 20. 6. 1919. Jako hrdinů, příslušníků čsl. legií, kteří prokázali své národní citění v zahraničním odboji, se zpět domů vrátilo z Ruska 9, z Itálie 14 a z Francie 5. Mezi nimi byl s nejvyšší hodností učitel kpt. František Šelepa, který narukoval jako učitel z Ratíškovic. Hrdinství projevil i ve druhé světové válce a byl za odbojovou činnost v Obráně národa Němci v roce 1943 popraven.

Všem padlým v první světové válce byl před kostelem v roce 1923 postaven pomník se jmény, roky narození a úmrtí. Na pomníku je nápis: „Na věčnou památku všem svým spoluobčanům, kteří padli a zemřeli ve světové válce.“ Je zde rovněž deska se jmény obětí 2. světové války.

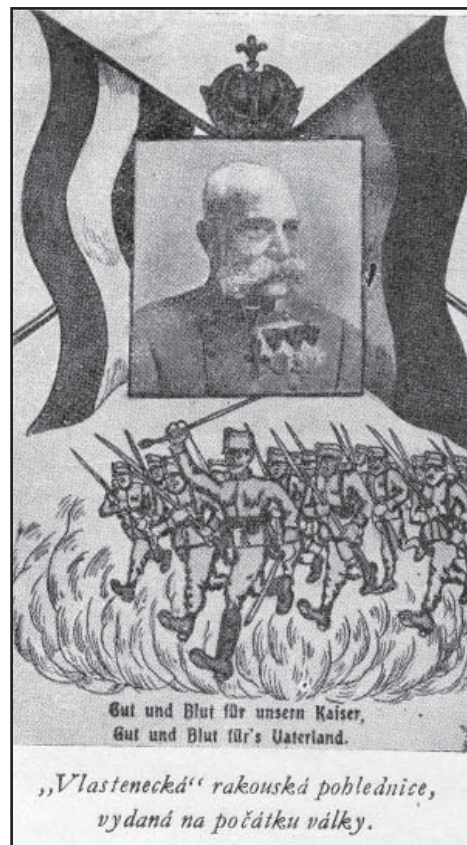
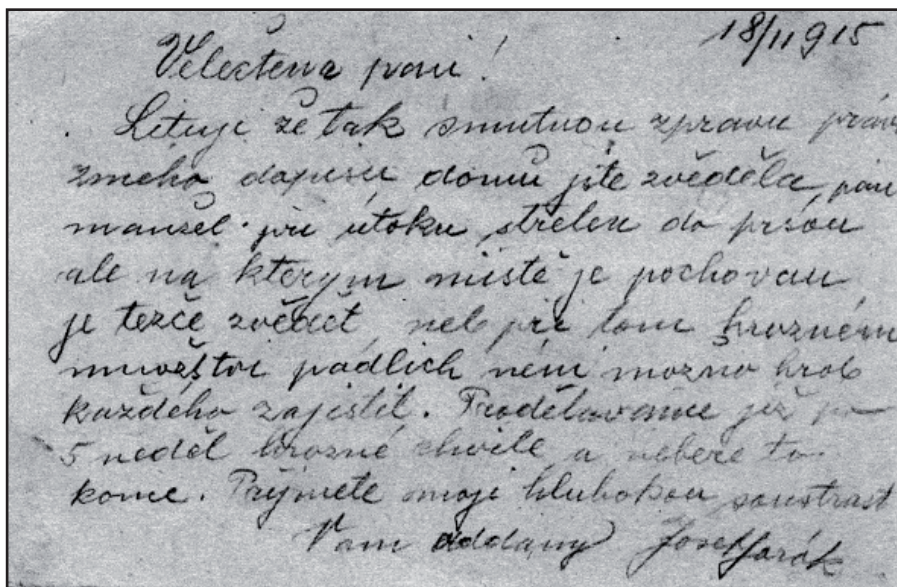
První světová válka skončila v roce 1918, vznikla Československá republika. Zpráva o tom přišla do naší obce 29. října 1918 v 8:15 hodin zvláštním telegramem z Prahy. Dny, které po této zprávě následovaly, nejlépe vyjadřuje zápis ve školní kronice: „Zavírá se trpká, nejtrpčí kapitola lidských dějin, hrozná tragedie lidstva, světová válka. Staletá poroba praskla. Okovy těžké se lámou, nový věk lidstva se blíží. Demokracie vítězí, lidskost, právo, spravedlnost, svoboda národů na postupu, konec poroby, konec lži, konec tyranie! Na obzoru červánky svobody. Dočkali jsme se my živí, toho o čem snily, po čem toužily miliony našich předků, zač krváceli, zač umírali hrdinové, zač se bily české legie, co bylo touhou každého Čecha.

V době první světové války nebyla

obecní kronika vedena, záznamy o poměrech jsou takto uvedeny ve školní a farní kronice. Velmi podrobný článek o druhé světové válce doplněný dobovými fotografiemi byl uveřejněn v obecních novinách „Ratíškovický Zvon“ č. 2/2014 od autorky paní Ireny Bařinové.

Zdeněk Bíza

AFRICKÝ KOMPOVANÝ VEČER V ROHATCI

V sobotu 19. dubna se uskutečnil v Kulturním domě v Rohatci Kolonii komponovaný večer na téma Afrika. Program sestával z výstavy fotografií, přednášky a promítání dvou filmů z festivalu Jeden svět. Uspořádat takovou akci nás napadlo hned z několika důvodů. Festival jeden svět je renomovanou akcí zaměřenou na problematiku lidských práv a filmy, které lze v rámci tohoto festivalu zhlédnout, často odkrývají odvrácenou stranu věcí, se kterými denně docházíme do styku i u nás v Evropě. Dalším motivem byla chuť podělit se s ostatními o zážitky, které jsem jako dobrovolník nasbíral v africké Zambii na podzim předešlého roku, ukázat obrázky z dalekých cest a vzbudit u návštěv-

níků zájem o rozvojovou problematiku obecně. No a pak konečně chuť udělat v Rohatci něco navíc, něco, co u nás běžně k vidění není a přispět tak k oživení kulturního života obce. Slovo dalo slovo a společně jsme s kamarády vymysleli program celého večera, vytvořili propagační plakát, zajistili techniku a vůbec zorganizovali vše potřebné.

Vůbec jsme netušili, kolik návštěvníků můžeme v Rohatci na takové akci očekávat. 30? 40? Na prezenční listinu udělalo křížek nakonec 86 lidí, což pro nás bylo velmi příjemným překvapením. Přijeli se podívat jak lidé z Rohatce, tak i z Hodonína a okolních obcí. Celý večer se nesl ve velmi přátelské atmosféře a řada lidí vydržela až do konce progra-

mu, který skončil těsně před půlnocí. Všichni, kteří jsme se na organizaci večera podíleli, jsme na konci měli dobrý pocit z toho, že se akce povedla. Je to takový náboj, který nás vede k myšlence zopakovat něco podobného zase třeba na podzim.

Na tomto místě bych rád poděkoval rohateckému obecnímu úřadu, který zdarma poskytl prostory pro konání této akce a hlavně pak Přemkovi a Barče Březovičovým za jejich nemalé úsilí, které do konání akce vložili a také všem, kteří se na realizaci celého večera podíleli (byť třeba jen tím, že pomáhali se špendlením fotografií na výstavní panely).

za organizační tým Honza Švanyga

AFRICKÝ DENÍK, ČÁST DRUHÁ

Je čtvrteční večer a já unaveně sedím u stolu v naší jídelně. Poslouchám keltské aranžmá Michala Hromka, kytaristy, kterého jsem kdysi potkal ve výtahu v Praze na Barrandově. Ne, že by mi tam padl k nohám a podaroval svým CD, ale to jen tak, že se občas takové věci přihodí.

Zítřka mě čekají dvě hodiny biologie a hodina zeměpisu. Přemýšlím. Musím si slíbit, že už přestanu psát o tom, co mě zítřka čeká za vyučovací hodiny. Stejně se pořád jen střídá zeměpis a biologie, tak co na tom. Pěkná nuda, řekl by si člověk. Jenže ona to nuda není! Každá hodina je úplně jiná a vždycky mě dokáže něčím novým překvapit. Tady o to rozhodně nouze není.

Máme za sebou pomalu ale jistě druhý týden výuky. Zbývá nám jich odučit ještě osm nebo devět. Pomalu se prokoušávám tématy jako výživa organismu, bílkoviny, cukry, tuky, vitaminy a minerály a v zeměpise pak jednotlivými klimatickými regiony. V zeměpise mě to moc nebere, těším se, až se dostaneme k dalším tématům, třeba k těžbě nerostných surovin a výrobě elektřiny, kde budu moct studentům ukázat i environmentálně sociální rozměr takových aktivit. Jinak samotná výuka v angličtině je fakt zábava. Občas se musím naučit spoustu nových slovíček, taky vymyslet, jak bude hodina vypadat, připravit si nějakou aktivitu, abych tam studenty frontální přednáškou neunudil k smrti. Taky na nás dopadla místní byrokracie. Na každý předmět jsme s Andim obdrželi složku, a pěkně papírovat, hošánci, žádné ulevování! Ne, ve skutečnosti jsou tu na nás všichni neskutečně milí, ale žel papírování tu mají taky a možná dost podobné tomu našemu evropskému. Taky tu mají učební osnovy, podle kterých se ve škole jede. Za každou odučenou hodinu musí být vyplněný A4 formulář, a taky po každém týdnu krátký report o tom, co bylo odučeno, jaké jsme použili metody, jak reagovali studenti apod. No, a když si to pak člověk spočítá dohromady, přidá k tomu čas strávený každodenním vařením, úklidem, občasným praním apod., tak toho volného času moc nezbyvá. Hodně toho s Andim taky proklábosíme. Pořád máme o čem debatovat a to je moc dobře. Tohle to manželství nám zatím funguje (až teda na některé

věci, které jsme ale už dopředu zavrhlí :-)

Taky za námi občas chodí kluci z posledního ročníku zahrát šachy, procvičit psaní na počítači anebo jen tak na přátelský pokec. Jsou moc fajn. Hatchwell by chtěl na další studia do Číny, chce být těžařem. Steven by rád zůstal ve svém rodném městě Itezhi Tezhi kousek od největšího národního parku v zemi Kafue, který je mimochodem velký asi jako celá Morava. No a Evens to má jasné, z něj bude letecký inženýr v Jihoafrické republice. Hezky to mají kluci naplánované. Tak snad jim to všem vyjde. Za 14 dnů jim začínají závěrečné zkoušky. Asi by se člověk v Česku divil, jak moc je tu systém vzdělávání podobný tomu našemu, alespoň co se učební náplně týká. Obrovský rozdíl je ovšem v materiální vybavenosti školy. Krom holých zdí a lavic tu fakt není téměř nic. Pomůcky zcela chybí. Žádné výukové obrázky, mapy nebo jiná výzdoba. Tak například v zeměpise má učebnici jen učitel a pro žáky jsou k dispozici maximálně atlasy, často už zastaralé. V biologii má učitel k dispozici učebnice, ale ty se ve vyučování použijí jen minimálně například k zapůjčení studentovi pro samostudium. Ve třídě je k dispozici pouze černá tabule, křídly si nosí učitel z kabinetu, stejně jako duster (prašidlo na mazání tabule). S touto

výbavou si musíte vystačit. Pak už máte jen svoji fantazii.

Studenti jsou v Masuku ubytováni ve studentských ubytovnách. Je jich tu několik typů a jejich vnitřní uspořádání se liší podle stáří budovy. V některých jsou velké místnosti až pro třicet dětí. Každé dítě zde má jednu palandu a dřevěný kufr se zámekem na osobní věci. Studenti spí ale často z kapacitních důvodů na postelích po dvou. Nejnovější ubytovny jsou uvnitř rozděleny na jakési obytné kóje velikosti 2 x 3 m, kde jsou obvykle umístěny dvě dvoupatrové postele a čtyři plechové skříňky. I zde ale nezdíka nocují více jak čtyři studenti. Alespoň tu ale studenti mají o malinko více soukromí. Tři měsíce ve škole, měsíc doma, tři měsíce ve škole, měsíc doma a tak pořád dokola několik let. To je časové schéma školního vzdělávání v Zambii. Okolo školy v Masuku se rozprostírá jen pustá buš, a jak jsem psal už minule, nejbližší větší město je vzdálené přes dvě hodiny nákladákem. Ono je to ale asi jedno, stejně studenti nemají (až na výjimky) povoleno areál školy po dobu pobytu opustit.

Vyučování začíná v sedm hodin ráno. Studenti vstávají ale dříve. Jejich den obvykle začíná už před pátou, kdy se chystají na nový den. Snídaně mezi šestou a sedmou. První půlhodinová přestávka je po pěti vyučovacích hodinách v kuse. Následuje další čtyřhodinový blok výuky, končí se v 13:20 obědem. Po obědě probíhá odpolední školní příprava. Ta je povinná pro všechny studenty a trvá asi 90 minut. Po ní se studenti věnují některé z vybraných aktivit jako fotbal, poezie, zpěv, šachy apod. Po večeri, která je obvykle v 17:30, pak probíhá večerní příprava. Školní den končí v 20 hodin. V deset je večerka a druhý den zase znova. A takto to běží od pondělí do pátku. Program je pro studenty připraven i na sobotu a neděli. Zkrátka, jak říká zástupce ředitele pan Munamweemba, je třeba je udržet neustále v zápřahu, a to jakýmkoliv způsobem. Internátní škola v Masuku je smíšená. Navštěvují ji jak děvčata, tak chlapci a někdy dá učitelům a pracovníkům školy docela zabrat udržet adolescenty, kterým se lýtka zapalují ve dne v noci, odděleně.

No a my s Andim máme v Masuku taky své povinnosti. Ředitel školy pan Mumpande pořád spílá svým podřízeným, že prý mu nikdo nechce v neděli chodit se studenty na mši. Měli bychom jít přece studentům příkladem. Taky na čtvrteční ranní pomodleníčko do sborovny chodíme věčně pozdě a to by se mělo zlepšit. Jsme přece církevní škola! Výtky ale směřují spíše do řad místních učitelů, nás s Andim to vlastně docela baví. Nedělní mši si za občasného dozoru reverenda Musondy vedou sami studenti, což z ní díky jejich gospelovým zpěvům už samo sobě dělá neobyčejný kulturní zážitek. Přesto, že pro nás platí stejná pravidla jako pro ostatní členy sboru, režim máme malinko volnější, než ostatní. Dokonce nám byl přidělen i černošský sluha, pro nás, dva pány. Skoro si ani nedělám srandu. George je moc milý, ale my s Andim se jednomyslně shodli a s díky jeho služby odmítli. Koloniální éra už dávno skončila a přece nám nebude do domu chodit posluhovat! Vedení školy i George však trvali na svém a tak jsme se nakonec dohodli na kompromisu. Bude k nám docházet dvakrát týdně uklízet, nanosí vodu a uvaří a zbytek času bude k dispozici škole. Plat mu zůstane stejný, což je pro George podstatné. George má 39 let (alespoň to tedy tak tvrdí), je ženatý a má tři děti. Se svou rodinou obhospodařuje políčko asi 3 km od vesnice. Je to chytrý a schopný chlap, který má u ostatních vesničanů respekt. O to víc nám přišlo divné si od něj nechat posluhovat. A mimochodem dobře vaří

:-) Minule nám připravil hovězí (malinko tužší, ale chutné) a dnes sušené rybičky kapenta s rajčaty a nshimou (tou lepivou kukuřičnou kaší). Vynikající, tak jsme si nacpali bříška k prasknutí. Nakonec musím přiznat, že někdy je to fajn, když se člověk po dlouhém dni vrátí utahaný ze školy a je poklizeno a navařeno. George to tu mimochodem v okolí dobře zná a slíbil, že nás někdy vezme k jezeru Kariba, té obrovité vodní nádrži, co je plná krokodýlů a tygřích ryb a vůbec ideální k rekreaci :-). A taky rybaří, tak se těším, až vyrazíme na lov společně! Jinak George dostane od školy za měsíční službu u nás asi 150 kwacha – vynásobím si to 3,5 x a mám to v korunách (na dolary to snad radši ani nepřepočítávám).

Už jsou vidět hvězdy. Měsíc se nám někde zakutálel a tak konečně vidíme panoráma nočních nebes (já skoro po roce zase z jižní polokoule). Jak tu pomalu není žádné světlo okolo, tak jde krásně vidět Mléčná dráha. Včera jsme poprvé s klukama ze školy hráli fotbal. Honili jsme se po hřišti skoro dvě hodiny. Hrají parádně, to se jim musí nechat. Umí se s balonem fakt vyhrát. Taky se dobře vyznají v evropských ligách, hlavně milují Němce. Jsou schopní vyjmenovat snad všechny členy německého národního týmu, ale Rosického a Čecha znají taky, tak aspoň malinko potěšili duši čecháčka :-). Díky Andimu, který přivezl nový kožený kopačák, už nemusí čekat s basketbalákem. No a my jsme taky rádi, že se aspoň vyběháme. Přes den se v tom vedru nikomu moc nechce, ale po čtvrté hodině se to už dá. Taky noci jsou příjemné, ale opět mi dnes George líčil, jak to vypadá v říjnu. Hm, asi se i tady na náhorní plošině pěkně zapotíme.

Jan Švanyga

JAK JE TO S ODPADKY V NAŠÍ OBCI ANEB KRÁTKÝ REPORT Z TOHO JAK V ROHATCI DOPADLA AKCE UKLIÐME ČESKO 2014

V sobotu 17. května proběhla v Rohatci, stejně jako ve zbytku České republiky, ojedinělá akce pod názvem Uklidme Česko. Jednalo se o organizovaný sběr odpadků za účelem likvidace černých skládek. Celá akce byla dobrovolná a navazovala na podobné aktivity, které již v minulosti s úspěchem proběhly v jiných evropských státech, například v Estonsku nebo Slovinsku. V Rohatci byl začátek akce v 9:00 hodin se srazem účastníků pře obecním úřadem. Vytipováno bylo celkem pět míst s černými skládkami a to: lokality Gebhard, Olšíčky, Nádražní ulice, železniční přejezd na Kolonii a lokalita Pod Kopcem. Počasí akci příliš nepřálo, ale i přesto se sešlo celkem sedm statečných, kteří společnými silami vysbírali na třicet velkých plastových pytlů odpadu (PET lahve, domovní odpad, sklo, šaty, boty, elektronika atd.), několik ojetých

pneumatik a dalších velkých kusů. Dvě skládky (u železničního přejezdu na Kolonii a pod Kopcem) však byly s ohledem na počet dobrovolníků, materiální vybavení a celkový objem odpadků nad naše síly. Ty bude nutné do budoucna řešit za pomoci techniky.

S propagací akce pomohl obecní úřad, stejně jako s odvozem nashromážděného odpadu do sběrného dvora a poskytnutím drobného občerstvení pro účastníky. Rukavice a plastové pytle zdarma dodala firma Megawaste. Velký dík ale patří hlavně těm, kteří se akce osobně zúčastnili, jmenovitě Vlastě Lužové, Jaroslavu Šticovi, Jiřímu Švanygovi, Vladimíře Zachovalé, Miroslavu Zachovalému st. a Miroslavu Zachovalému ml., kteří věnovali svůj volný čas a pomohli zcela bez nároku na odměnu dobré věci.

Závěrem je třeba říci, že obecně se na

území obce nenachází mnoho černých skládek. Důvodem může být uvědomělost rohateckých občanů nebo i dobře fungující svoz odpadu. Také místní myslivecké sdružení každoročně pomáhá likvidovat odpadky v katastru obce. I přesto se ale místa, kam starousedlíci tu a tam tu káru nepotřebných věcí nebo zahradního odpadu zavevou, najdou. Těžko říct, zda zde platí rčení, že zvyk je železná košile nebo že starého psa novým kouskům nenaučíš. Je to škoda, protože v Rohatci je k dispozici vše potřebné k tomu, aby tak nikdo konat nemusel.

Věřím, že se postupně podaří černé skládky v obci úplně vymýt. Jsem optimista, tak uvidíme, kolik práce budeme mít v příštím roce.

*Jan Švanyga,
organizátor místní skupiny v Rohatci*

Spolky

NA CHVÍLI U SENIORŮ

Poněkud rozmarný máj nás trochu pozlobil svým mokřým chladem, na druhé straně letním vedrem a také nárazovými větry, které nám zhasínaly veřejné osvětlení. Ale už skončil a vládu nastoupil měsíc červen, tak snad ten k nám bude shovívavější.

Na úterý 6. května jsme v našem klubu pro své členy připravili autobusový zájezd do Kroměříže, kde se konala výstava květin Floria. Podle vyjádření účastníků se výstava velmi líbila, prostě pastva pro oči. Zároveň to byla možnost odvézt si aspoň malou část té krásy domů, a to i z oblasti jiného spotřebního zboží.

Hned následující den využili někteří členové nabídky hodonínského klubu důchodců a zajeli s nimi do Boskovic. S tímto zájezdem byli rovněž spokojeni.

Sváteční den, 8. květen, jsme oslavili návštěvou Slovákého divadla v Uherském Hradišti, kde nás pobavily Rychlé šípy.

V neposlední řadě jsme uspořádali oslavu Svátku matek. Stalo se tak ve středu 14. května tradičně v Kulturním domě v Rohatci. Stoly v sále zdobily půvabné kytice lučních květů, hlavně kopretin. Ty nám připomněly naše dětství, kdy jsme v trávě plné právě kopretin splétaly věnečky. Tentokrát byly mezi námi i naše starší členky, které ze zdravotních důvodů nemohou všechny naše akce navštěvovat. Z jejich reakcí jsme usoudili, že se jim večer moc líbil, přinesl příjemné zážitky i pohlazení po duši. Mám vyřídit organizátorům akce jejich upřímné poděkování. Úvodní vystoupení, které pro nás připravili žáci a žačky naší základní školy pod vedením paní Anny Trávníkové a odborným vedením Nikolase Nováka, zatančili

v působivých společenských úborech polonézu. Bylo to moc pěkné, i to, jak se nám pak jmenovitě, s profesionální úklonou, představili. A před jejich vystoupením nechyběla ani báseň a zahájení této důchodcovské akce, obojí přednesené paní Marií Hovězákovou (předsedkyně paní Anna Kolofíková se pro nemoc nemohla zúčastnit). Pro další zpříjemnění večera nám vyhrávala a zpívala dvojice DUO-SOLI, jinak součást dechové hudby Horenska z Čejkovic, a nezapomněli jsme oslavit ani naše tři jubilanty. Mám za to, že letošní Svátek matek jsme prožili velmi příjemně.

I v červnu nás čekají zajímavé akce. Již 5. června se můžete zúčastnit zájezdu do Čejkovic a Milotic a 20. 6. pak tradičního Pátku v klubu.

Příjemné prožívání letních měsíců přejeme všem občanům.

Za Klub důchodců Rohatec Marie Nováková

Nevyčítej životu, co ti nedal,

ale snaž se oceňovat to, co ti dal.

TETKA BĚTKA

Toš nevím, esli aj vám ten čas tak letí. Tento rok nebyla žádná zima, toš sa to jaksi velice tahlo, ale jaro bylo opravdu aprílové. Chvíľu byl hic a sucho jak ve žňa, hned zas zima a furt enom větr jaký nigdy nebýval a včíl zasěj pár dní pořád pršalo. Šak sa mě do téj zahrádky už ani nechce chodit. Všecku přísadu z vrchu vy-zobávají špačci a kosi a ty potvory ponravy zasěj zežerů gdejaky kořenek. Indá podežraly salát lebo jahody, ale včíl zlikvidujů všec-ko. Šmakuje jim trávník, kvítí, keře a aj stromky. A co sa tento rok objevilo všelijakěj havěti, podivných much co indá nebývalo a co prapodivných ptáků, keří ozobávají květy z ovocných stromků. Enom tento rok je jaksi málo vlaštoviček. Šak ty chudinky si ani nemajú gde postavit hnízdo, lebo už nigdo nemá chlévek ani sto-dolu ba ani otevříté návratí jak indy. Všecko je to jakési ináč než za našeho mládí. A toš enom spomínáme, ale aj porovnáваме co gdysi bylo, ale už není a ani nebude.

Totkaj mňa napadlo, že bych měla udělat trochu pořádek s fotkama. Šak za tych sendesát roků jich mám naskládaných šty-ry plné krabice od vitela a ani si už kolikrát nespomenu gdo to na nich je. A jak sem sa v nich tak přehrabovala, toš sem si dala tři fotky bokem, nad kerýma sem seděla pár večerů a zasěj spomína-la..... Toš tak okolo roku 1938 sa ze všeckým šetřilo a najvíc z elet-riků. To sa vypucoval cylindr, stahl sa knotek aby to moc nehořalo a v takovém teplém přítmí sa nám děckám dobře a rychlo usínalo a rodiče měli večerama co dělat. Šak v tych rokoch sa nás také aj moc narodilo. Na fotce ze štvrtěj třídy nás bylo 43. Seděli sme všec-í v jedněj třídě a dvě učitelé a panáček (tak sa říkalo knězovi) nás všeckých zvládli a také všecko naučili. Ale bez višpánky (rákosky) sa to neobešlo, ale doma sme sa nepostěžovaly, lebo by nám naši ešče přidali. První sa v tem spomínání mosím vrátit k učitelom. Pana řídícího Josefa Bízu sme měli všecí rádi. Byl přísný, ale také velice vlídny, všecko nás naučil, ba ani mezi nama nedělal žádné rozdíle esli nekeré děcko došlo do ško-le bosky lebo v nových bo-tách. Ve spěvu nám hrál na husle a jak uměl vykládat všelijakěj bajky a najvíc o „pěrákovi a Žilkovi“. Celý rok v létě aj v zimě jezdil do ško-le z Kolonky na kole, lebo tedy autobuse nejezdily. Dycky byl v obleku a nosil naleštěné hnědě polobotky. Byl né enom pan řídící, ale hlavně Pan učitel, vědl matriku a obecní kroniku, nacvi-čoval s nama divadla a mohla bych o něm napsat snád celý román. Druhá podobná postava, na kerů by sme si měli spomět, byl pan farář Alois Stoniš. A zasěj sa vrátím podlé fotek do roku 1947 - 48. Tehdá bylo v dědině kolem 2 500 obyvatel, kolik děcek to nevím, ale určitě moc. V náboženství nás učil pan farář. A jak na něho spomínám já? Tehdá sa říkalo velebný pán lebo panáček. Také on byl všestranný a všady ste ho mohli potkat. Miloval fotbal, rád poseděl na pivě v hospodě u Urbanů, gde si s chlapama zahrál karty taroky lebo mariáš, ale také si rád poslechl rohatecků dechovku

a dyš měl 21. června na Alojza svátek, toš mu muzikanti před fárů vyhrávali. Nevynechal žádné divadlo, zkrátka bylo ho všady vi-dět. A jaké nosil oblečení? Jak sa říká, v práci nosil dlouhý černý plášť až po zem, vpředu na zapínání snád s třiceti knoflíčkama. V civilu chodil v nažehleném obleku, na krku sněhobílý límeček (kolárek), nigdy nesměly chybět rukavičky a pokuřoval viržinku. Ešče si aj dobře pamatuju, co měl všecko na práci kromě školního vyučování. Každý všední deň slůžil v kostele ranní mšu a v květnu bývala ešče večer aj májová. V nedělu byla ranní, o desíti hrubá po kerěj sa aj křtilo a po obědě ešče požehnání. Před hrubů sa aj zpovídalo. Najvětší zpověď byla před Velikonocama, ale žádný farář mu nechodil vypomáhat, lebo všecko stačil sám. V sobotu bývaly svadby, ale před tým moseli ženich s nevěstů chodit na fáru na katechizmus - to byla taková psychologická příprava na man-želství. Indá sa umíralo doma a dyš už měl nemocný málem dušu na jazyku, toš sa volal panáček, aby ho ešče vyzpovídal z hříčů a připravil ho na poslední cestu. To šel po dědině kostelník lebo ministrant a zvónil na zvonek a pan farář nésl modlíci knížku, křížek a kadidlo. To už všecí věděli, gdo má život na kahánku, ale aj si pamatuju, že strýca Antoša chodili zaopatřovat každů chvílu a jak jim okřilo, už sa tahlí přes lůky z hospody od Rosiků ožralý. Šak sa ten strýc dožili devadesáti roků a dyby jich tetka nezhodi-ly z pater, toš by snád žili dodnes. Indá neboštika néšli chlapi na márách z domu až do kostela a po mši až na kerchov. Ale to už su zasěj daleko a toš sa mosím ešče jedně vrátit k tým fotkám. Tenkrát pan farář vyučoval jediný předmět a to bylo náboženství - Biblické dějiny a katechizmus, ale byl na to sám pro celů školu. Ve třetí třídě nás připravoval na první svatě přímání. Ten rok nás bylo třicet děvčat a dvacet štyři kluků a toš sme sa moseli fotit na dvakrát, lebo by sme sa na tů fotku všecí nevlézli. Šak mosel mět s nama svatů trpělivost, zvládnůt štyřiapadesát děcek a byl na to sám. Tento rok 2014 je nás 3 550 a prý bylo u přímání devět děcek a to jich ešče jezdí učit pani katechetka. Toš to víte, čase sa měnjů, ale podlé nás starých pamětníků enom k horšímu. Dnes už zasěj spomínala vaša tetka Bětko. PS: poznáte na tych fotkách nekoho? Ešče nás zatým pár žije.

KVĚTINOVÝ BÁL

Sešel se rok s rokem a ZO ČSZ v Rohatci uspořádala již druhý květinový bál, který se uskutečnil 3. 5. 2014 v místním kulturním domě. Příprava byla opět náročná, hlavně výzdoba sálu, která zdobí kulturní dům ještě teď a která se všem líbila. Při samotné přípravě plesu v pátek 2. 5. 2014 nám pomáhali i naši muži zahrádkáři. Jednalo se také o přípravu stolů, předsálí i kola štěstí. Ani letos nechyběla výzdoba živými květinami, jejíž část pak, stejně jako loni, zdobila rohatecký kostel.

Při vstupu do sálu dostala každá žena dárek – keramickou květinu (nára-

mek na ruku). K tanci i poslechu hrála skupina K.G.B. z Opavy a příjemným zpestřením bylo vystoupení břišních tanečnic „Manolya a Tanaya“. V kole štěstí nechyběly ani letos dárky se zahradní tematikou, věnované členkami a členy ZO ČSZ, obcí Rohatec a také místními podnikateli a přáteli zahrádkářů. Všem touto cestou moc děkujeme. Novinkou byl ozdobný panel s postavami zahrádkářky a zahrádkáře, u kterého se mohli návštěvníci bálu vyfotit. Věříme, že se všem večer líbil a společně s vámi se těšíme na příští rok.

A co chystáme dál? Také letos proběhne soutěž o nejhezčí květinovou výzdobu oken, balkónů a předzahrádek, která začíná 1. června. Na podzim, 26. října, uspořádáme divadelní představení „Linka důvěry“ autorky Elaine May divadelního souboru KD Hodonín Svatopluk a Záhradkáckého divadla ze Senice s baladou A. S. Puškina Rusalka. Nebude chybět ani výstava v předvánoční době „Čas adventu“, která se uskuteční 29. listopadu 2014. Na všechny akce Vás co nejsrdečněji zveme.

Členky a členové ZO ČSZ v Rohatci
www.zahradkari-rohatec.cz

Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Rohatec spolu s Obcí Rohatec opět vyhlásí soutěž o nejkrásněji upravený balkón, okno a předzahrádku. Vítězům budou při oficiální příležitosti předány věcné ceny.

Jiří Trávníček

ZO ČSZ Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec
vyhlásí soutěž

„Nejkrásněji upravený balkón, okno a předzahrádku v obci Rohatec“

Soutěž proběhne v termínu:

1. června - 31. srpna 2014

Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen se uskuteční
na „Přehlídce mužských sborů“.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V HASIČSKÉ ZBROJNICI

Záměrem letošních oslav Sv. Floriána, patrona hasičů, bylo vytvořit příjemné, přátelské prostředí pro návštěvu rohatecké hasičské zbrojnice. Nejenom nabídnout posezení pod altány při malém občerstvení, ale zároveň předvést výkonnou a vyspělou hasičskou techniku, výzbroj a výstroj. Pochlubit se fotografiemi z činnosti zásahové jednotky a soutěžních družstev dospělých a velice úspěšných žáků, ale i desítkami vítězných pohárů z hasičských soutěží.

V pátek 2. května již od časného rána čekala na návštěvníky před zbrojnicí vystavená cisterna Tatra 148 i stále ještě nový dopravní automobil Peugeot. V garáži hasiči připravili historickou koňskou stříkačku a zásahové i vycházkové uniformy z časů dávno minulých i těch aktuálních. Na stěnách visely nástěnky s fotografiemi a dokumenty z činnosti sboru a zásahové jednotky. V dětské klubovně mohli návštěvníci shlédnout prezentaci na dataprojektoru a nesčetné poháry úspěšných žákovských družstev.

Nezapomnělo se ani na aktivity pro příchozí děti. Ve dvoře byla umístěna soutěžní základna s čerpadlem. Na ní si děti mohly vyzkoušet skládání hadic a prohlédnout soutěžní vybavení. Před zbrojnicí se na své využití těšily dvě džberové ruční stříkačky připravené k hašení požáru malého „pohádkového“ domečku.

Pak nastala invaze školáků. Přišly téměř všechny třídy ZŠ Rohatec, děti z Mateřské školy v Rohatci a přijel i velký autobus se třemi třídami ze ZŠ Očovská Hodonín. Největším hitem se stalo hašení domečku džberovkou a troubení požárního poplachu na starou hasičskou trubku. Také cisterna Tatra i dopravní automobil Peugeot se ocitly v neustálém obležení, zejména chlapců. Neočekávanou třešinkou na dortu se stal příjezd historického nákladního automobilu Praga RND pana Petra Elšíka. Ten ochotně odpoledne zajišťoval dopravu mladých hasičů při pálení čarodějnic u řeky Moravy. Rozzářené dětské oči, jejich smích a skutečný zájem jsou tou nejlepší odměnou všem hasičům, jejich rodinným příslušníkům, kteří se na organizaci tohoto úspěšného setkání podíleli.

Děkujeme, že jste přišli.

SDH

NOVĚ OTEVŘENO

POTRAVINY - VEČERKA, OVOCE – ZELENINA,
DROGERIE, HRAČKY

Slovácká 254/24, Rohatec, ZA POŠTOU

Prodejní doba: pondělí – sobota: 6:00 – 20:00 hodin
neděle: 7:00 – 20:00 hodin

Těšíme se na Vaši návštěvu

ROHATECKÁ DESÍTKA OPĚT PŘEPISOVALA REKORDY DOMÁCÍMI MEDAILISTY SE STALI TŘÍSKA S ROZSPÁLKEM

Nadějně rohatecké mládí v podobě Davida Třísky a Adama Rozspálka zastúpilo starší zkušenější domácí závodníky při 21. ročníku Rohatecké desítky. David Tříška obhájil ve své kategorii mladší přípravky loňské vítězství, Adam Rozspálek vybojoval ve starší přípravce 3. místo. Nikdo další z rohateckých závodníků letos už na medaile nedosáhl. Letošní ročník Rohatecké desítky je přesto v mnoha směrech rekordní.

Největší radost pořadatelům udělali samotní závodníci. Do Rohatce se jich totiž sjelo přes čtyři stovky. Účastnický rekord po roce padl i v hlavním závodě, když tratě 5 a 10 kilometrů absolvovalo 154 mužů a žen. Počet účastníků prudce roste v posledních třech letech. Ještě v roce 2011 startovalo v ulicích Rohatce „pouze“ 83 účastníků.

Po hubených letech se letos poprvé chytl závod štafet, startovalo jich hned sedm a nejrychlejší byl rohatecký fotbalový dorost před mezinárodní skalicko-rohateckou štafetou hasičů.

Závodníkům i divákům přálo počasí. V upršeném týdnu se nebe projasnilo právě ve správný den. Sluníčko vydatně svítlo i při hlavním závodě. Ten se stal jasnou záležitostí brněnských bratrů Kučerů. Starší Martin se v druhé polovině trati odpoutal od mladšího Lukáše a výsledným časem 30:30 minut zaostal jen o necelou půlminutu za traťovým rekordem. Lukáš si pak pohodlně pohlídal druhé místo. Třetí příčku si do Bratislavy odvezl Andrej Foltýn. Zajímavou postavou na startu byl bezesporu bývalý slovenský premiér Mikuláš Dzurinda, jenž do cíle dorazil na solidním 62. místě.

Stejně suverénně jako Martin Kučera v mužích si na poloviční trati pěti kilometrů vedla Slovenka Lubomíra Maníková mezi

ženami. Časem 17:44 minut porazila druhou Irenu Pospíšilovou z Vyškova o minutu a čtvrt. Třetí doběhla tradiční účastnice Jana Kadlecová z Hodonína.

A jak si vedli domácí? K hlavnímu závodě nastoupilo sedm statečných pánů, bohužel žádná odvážná rohatecká žena či dívka se nenašla. Laďa Otáhal dorazil do cíle desetikilometrové tratě na 106. místě, zkušený běžec Josef Toman byl jen o místečko před ním 105., 96. příčku obsadil Marek Sasínek. Na 88. místě se umístil Pavel Říha, dvě příčky před ním jako 86. finišoval tradiční účastník Jirka Švanyga. Pěkné 70. místo vybojoval Jirka Kostecký. Těsně pod stupni vítězů, na 4. místě, doběhl do cíle po prohraném finiši Luděk Durďák.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se 21. ročníku Rohatecké desítky zúčastnili, ať už aktivně nebo přišli fandit svým oblíbeným. Dík patří organizátorům z řad rohateckých a také skalických hasičů a v neposlední řadě i Spolku rodičů a přátel školy, který připravil bohatý doprovodný program pro děti.

Luděk Durďák

POJIŠTĚNCI U VZP!

TENTO ROK MÁTE NÁROK
SI NECHAT ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNOU

PROPLATIT MASÁŽE ZA 500,- Kč NA OSOBU (I DĚTI)
TŘEBA U MASÉRKY VLASTY SALÁŠKOVÉ,

MÍROVÁ 12, ROHATEC – KOLONIE, TEL: 604 109 112

POTVRZENÍ O PLATBĚ ZA MASÁŽE VÁM VYSTAVÍM

Strážnická realitní kancelář Veronika Machálková

KANCELÁŘ V HOTELU STRÁŽNICE, PŘEDMĚSTÍ 3

HM REALITY

Rohatec 1.800.000,-Kč

Prodej pěkného RD o dispozici 3+1 ležícího v klidné části. Dům byl v roce 2008 rekonstruován a je tedy ve výborném stavu, má nové rozvody, novou kuchyni, nové soc. zařízení i novou střechu. Tel.: 739 787 084

Sudoměřice 1.090.000,-Kč

Prodej RD o dispozici 3+1 s možností rozšíření. Dům s dvorem a velkou zahradou poskytne po rekonstrukci velmi pěkné bydlení na klidném místě ve středu obce. Tel.: 739 787 084

Petrov 650.000,-Kč

Prodej RD ležícího v klidné ulici v obci Petrov. Dům je ve výborném stavu, má novou střechu, plastová okna a je zateplen. Momentální dispozice domku je 2+kk s možností rozšíření o podkrovi. K domku patří také menší dvorek se zahrádkou. Tel.: 739 787 084

Strážnice 1.350.000,-Kč

RD 3+1 s menším dvorkem leží v klidné ulici. Dům je v dobrém stavu a ihned obývatelný. Cena je uvedena bez provize RK. Tel.: 739 787 084

Strážnice 850.000,-Kč

Prodej pozemku pro bydlení nacházející se v řadové zástavbě ve Strážnici, v těsné blízkosti hlavní silnice, avšak v klidné ulici. Na pozemku se nachází stodola a zachovalý velký kvelbený sklep. Tel.: 739 061 930

Tvarožná Lhota 880.000,-Kč

Prodej zděné chaty v rekreační oblasti Lučina. Dispozice chaty - v přízemí se nachází garáž, kuchyně, předsiň, soc. zařízení a dva sklepy. V patře je prosklená veranda a dvě prostorné místnosti. Tel.: 739 787 084

Radějov 695.000,-Kč

Prodej prostorné zděné chaty ležící na krásném místě s výbornou dostupností. V přízemí se nachází posezení s krbem, garáž a sklep, v patře jsou dvě obytné místnosti, kuchyně a koupelna, v podkrovi jsou dvě ložnice. Tel.: 739 787 084

Radějov 1.200.000,-Kč

Prodej RD ležícího nedaleko rekreačního střediska a přehrady Lučina. RD je ve velmi dobrém stavu, má tři obytné místnosti, kuchyni, koupelnu, sklep, garáž, prostornou terasu nad garáží, vlastní studnu a septik.

POTŘEBUJETE PRODAT NEMOVITOST?
HROZÍ VÁM EXEKUCE?
ODKOUPÍME JI A ZAPLATÍME HOTOVĚ

tel: 739 061 930
email: info@hmreality.cz
veronika@hmreality.cz
www.hmreality.cz

*Pomáháme plnit
Vaše sny*

FINANČNÍ NAVIGÁTOR

S námi se neztratíte

Pro toto letní období pro Vás připravujeme ve Strážnici zcela novou službu. Na místě, kde do března letošního roku sídlila banka, (Předměstí 388 – naproti hotelu Strážnice) otevřeme ojedinelou pobočku nezávislých bankovních služeb. Průběžně Vás budeme informovat o možnostech a výhodách, kterými s potěšením osvěžíme finanční ovzduší Slovácka. Do té doby Vás rádi přivítáme v naší dosavadní kanceláři na téže adrese (příchodem do dvora)

Zastupujeme Vaše zájmy vůči kterékoli finanční společnosti na českém trhu již 18 let! Je Vás již 15 000 klientských rodin. Pečujeme Vám o cca 5 000 000 000.- CZK.
...baví nás to s Vámi...

Zaměstnání:

Pro naši novou pobočku vypisujeme výběrové řízení na pozici „Osobní bankovní a majetkový konzultant“. Jedná se o zaměstnání na hlavní pracovní poměr. Vhodné i pro absolventy. Nabídka včetně životopisu můžete zasílat prostřednictvím registračního formuláře. Ten naleznete na webových stránkách www.financnionavigator.cz

Berete málo? Změňte rybník a poptejte se na pracovní příležitost u nás.

...i ryby berou víc, než průměrný občan ČR...

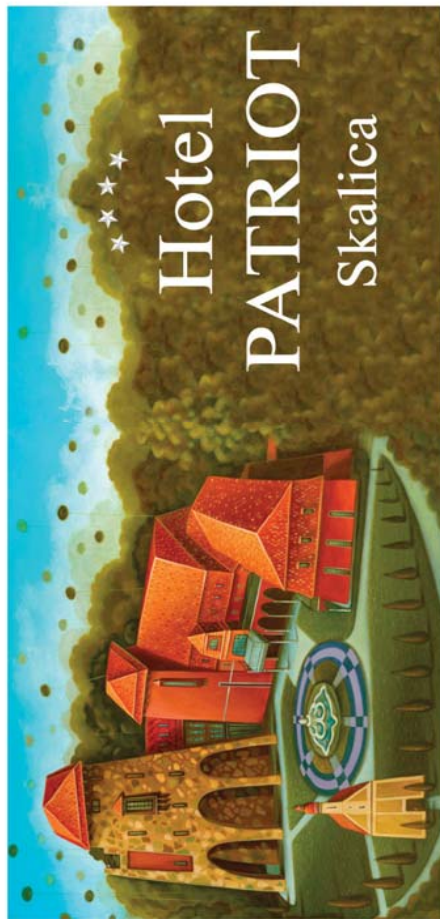
Pro klienty: Produkt měsíce

Řešte výdaje a řešte s námi 30% slevy na pojistku domu, bytu, nebo domácnosti.

...zodpovědně Vás přesměrujeme...

Na setkání s Vámi se těší a krásné dny přeje

Martin Gajda a Finanční navigátor

Hotel PATRIOT Skalica

Seminář v **HOTELU PATRIOT******

Ochabuje vám zrak a vyšetření očním lékařem nenačinuje, že by vaše oči trpěly nějakou zřejmou poruchou či nemocí? Pak vám může pomoci metoda, kterou už před devadesáti lety vyvinul americký oční specialista MUDr. William Bates. Není příliš náročná a na její pozitivní účinky přísahají tisíce lidí po celém světě.

28. 6. 2014 od 9:00 – 17:00 hod. oční cviky v místnosti i v terénu, teorie a praxe, reflexní uvolnění šije, psychofyzická cvičení, relaxace a dýchání, prevence zhoršování zraku, praktická ukáзка ayurvédské procedury RARPANA, která eliminuje stres a příznivě ovlivňuje nespavost, předchází a léčí oční onemocnění.

Cena semináře: **700,-Kč**

Informace a rezervace: Vlasta.Salaskova@seznam.cz, tel. 00420 604 109 112

HOLANDSKO 2014

Holandsko je země tulipánů, větrných mlýnů, ale také sýrů a především vodních kanálů. Nebývalou romantiku i dobrodružství nabízí plavba po vodách místních kanálů lodí a kdo ji nemá, může si ji téměř na každém molu půjčit. Po dlouhé noci v autobuse jsme se ocitli v malebné vesničce Blauwestad s upravenými domky i celým okolím. Naše první setkání s místním podnebím nebylo příliš optimistické, přivítal nás déšť a silný vítr. Čekala nás první plavba lodí. Byla to loď nejvíce podobná těm, se kterými se setkáváme u nás na Baťově kanále. Chvilí čekání na loď jsem využil k tomu, abych prozkoumal zázemí malého přístaviště. Byl jsem překvapený, jak účelně a funkčně je postaveno sociální zázemí s toaletami, bufetem, potřebami pro loď např. k doplnění pohonných hmot, pitné vody. A všechno fungovalo. Cestou do městečka Earnewald, kde jsme byli ubytováni, jsme se zastavili u zvedacího mostu přes kanál. Zvedacích mostů jsem poznal ještě mnoho, vlastně téměř každý most byl zvedací, loď má přednost. Po ubytování, krátkém načerpání sil a prohlídce přístavu jsme se nalodili na další plavbu, při níž jsme poznávali krajinu nejvíce podobnou té podél Baťova kanálu, zejména přírodní kotviště. Opět poznotek - kotviště jednoduše, ale účelně zařízena. Na lodi jsme ochutnali sýry, no ty byly... Po návratu z plavby následovala večere.

Další den jsme navštívili město Heeg, prohlédli jsme si místní přístav s veškerým zázemím, setkali jsme se se zástupkyní z provincie, odpovědnou za marketing a zástupcem místních podnikatelů. Dozvěděli jsme se spoustu zají-

mavých informací o dotacích, o rozvoji místního podnikání a provozu. Pro mě to bylo hodně podnětné. Vyrázili jsme přístavem a podchodem pod kanálem k lodi Classina na projíždku po kanále se zvedacím mostem Woundsend.

Odpoledne jsme se vydali na cestu do Rotterdamu, který je druhým největším nizozemským městem. Cestou jsme si prohlédli hráz, která odděluje Severní moře a uměle vytvořené jezero IJsselmeer (vnitřní moře). Je 32 km dlouhá, 90 m široká a 7 m vysoká. Rotterdam je také největším přístavem Evropy (od roku 2004, kdy ho předstihla Šanghaj, i světa), městem moderní architektury s mrakodrapy a zároveň městem historicky významným. Hotel byl přímo na nábřeží u řeky Massy, kterou křižovaly velké lodě a ruch na ní silně připomínal provoz na naší dálnici D1. Večer jsme se vydali na plavbu lodí po přístavu, ze které se stal nakonec pro většinu z nás největší zážitek. Vodní taxíky se proháněly na vodě rychlostí 50 km/h, najížděly do vln, ale také nás zavezly do části přístavu s těmi největšími loděmi, horami lodních kontejnerů, jeřáby pro překládku zboží tak, abychom toho nejzajímavějšího viděli hodně. Večerní program řešil každý po svém, ve skupinkách jsme se vydali na procházky nočním Rotterdamem.

Poslední den v Holandsku jsme navštívili továrnu Holland Shipyard, kde nás přivítal majitel. Dověděli jsme se hodně zajímavých věcí o investování a výrobě lodí. Nejzajímavější však byla samotná prohlídka firmy, vyráběných i opravovaných lodí, viděli jsme „technické perličky“ pěkně zblízka. Poděkova-

li jsme majiteli, rozloučili jsme se a přes Utrecht jsme vyrazili na cestu do České republiky. Utrecht je jedním z nejstarších a současně nejznámějších měst, leží na řece Vecht, která je jednou z nejstarších vodních tepen tohoto kraje. Největším zážitkem, který město nabízí, je – jak jinak – jízda lodí po kanálech řeky Vecht. Hlavní kanál je hluboko pod úrovní městských ulic a tvoří samostatnou promenádu s množstvím obchůdků, kaváren, restaurací s čilým lodním provozem. V Utrechtu je navíc jedno z mála míst, kde pravidelně funguje i měření maximální povolené rychlosti plavby. Takže i na lodi můžete dostat pokutu za nepřiměřenou rychlost. Nadšení krásou a jednoduchostí jsme se vydali k domovu.

Poznal jsem, že jednoduché věci jsou účelné a funkční, jako např. zmiňované zázemí přístavišť, které nám v Rohatci chybí a potřebné přitom je. Pokud se úspěšně nevypořádáme s nejrůznějšími byrokratickými překážkami, tak zřejmě ještě nějakou dobu chybět bude. Zůstává tak otevřena odpověď na otázku, proč to v Holandsku funguje a u nás nikoliv. Musím se poptat výš, jak to můžeme u nás vyřešit. Další hodně podstatný poznatek – o dotacích rozhodují odborníci.

Obecně musím říct, že je toho hodně k zamyšlení.

Pracovní cesta se konala od 10. do 15. května. Společně se zástupci obcí ležících podél Baťova kanálu jsme tak mohli poznat to, co je typické a běžné pro Holandsko. Smyslem bylo poznání vodních kanálů, jejich zařízení a vybavení potřebným zázemím s možností využít tyto zkušenosti na Baťově kanále.

Miroslav Králík, starosta obce

Lodí prakticky všude...

Hráz oddělující dvě moře

Rotterdam

Symbol Holandska

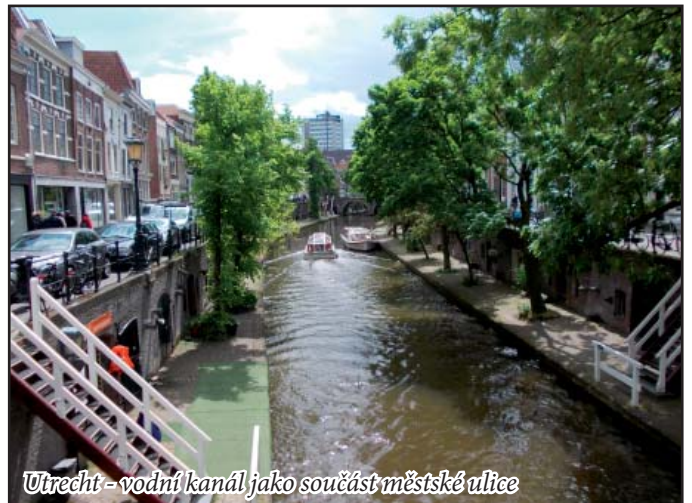
Podchod pro pěší pod kanálem

I na mši je možné plout lodí

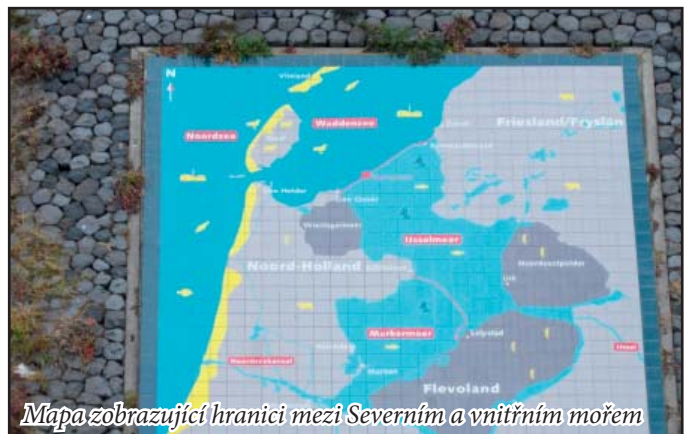
Garáže pro lodě jako součást domků

Utrecht - vodní kanál jako součást městské ulice

Zvedací most

Mapa zobrazující hranici mezi Severním a vnitřním mořem

Těmito snímky se vracíme k 52. ročníku výstavy vín, která se konala 20. dubna v Kulturním domě v Rohatci. Návštěvníci měli možnost ochutnat kvalitní vína z Moravy i Slovenska. Pro příjemnou pohodu hrála Varmužova cimbalová muzika.

První spisovatelka v rohatecké knihovně paní Naďa Horáková v březnu 2014.

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durdák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovézáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahošlav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 900 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.